

programa 2006_citadania

**una societat moderna
per un país
lliure i integrador**

Índex

3	LA CATALUNYA QUE VOLEM FER
4	HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL
4	APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL
9	UNA SOCIETAT MODERNA PER A UN PAÍS LLIURE I INTEGRADOR
13	POLÍTIQUES DE DONES A CATALUNYA
14	POLÍTIQUES TRANSVERSALS
15	DONES I ENTORN
17	DIVERSITAT I RECONeixEMENT DELS COL·LECTIUS DE DONES
18	LES DONES COM A AGENTS SOCIALS ACTIUS
21	IMMIGRACIÓ: ACOLLIR I INTEGRAR DES DE LA PRÒPIA IDENTITAT
23	PRINCIPIS D'ACTUACIÓ DES D'UNA ÒPTICA SOLIDÀRIA I DE PAÍS
25	IDENTITAT ÉS ACOLLIR. DIVERSITAT ÉS OPORTUNITAT I CREIXEMENT. COHESIONAR ÉS ESDEVENIR SOCIETAT
27	ESQUERRA: IMPULSORA I GARANT DE DRETS PER A PERSONES, GAIS, LESBIANES I TRANSSEXUALS
31	FEM REALITAT L'EMANCIPACIÓ JUVENIL
32	HABITATGE
32	TREBALL
33	EDUCACIÓ
34	SALUT
35	CIVISME I PARTICIPACIÓ PER A UN PAÍS REPUBLICÀ
39	LA CULTURA, EL NOSTRE SEGELL EN EL MÓN
42	L'ACCÉS A LA CULTURA
44	LA GESTIÓ DE LA CULTURA I EL PATRIMONI
47	LA DIFUSIÓ DE LA CULTURA

51	EL CATALÀ, LENGUA D'ÚS SENSE COMPLEXOS
53	UNA NOVA LLEI DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA
53	L'ADMINISTRACIÓ IMPULSORA DE LA LENGUA
55	LA LENGUA CATALANA COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL
55	LA LENGUA CATALANA, VERTEBRADORA DELS PAÏSOS CATALANS
56	EL CATALÀ, UNA LENGUA OBERTA AL MÓN
57	ESPORT CATALÀ: CIVISME, NACIÓ I QUALITAT DE VIDA
61	LAÏCITAT, EL RESPECTE DELS DRETS DE LLIBERTAT RELIGIOSA
65	CATALUNYA, UN PAÍS SOLIDARI AMB FORTA PROJECCIÓ EXTERIOR
68	ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
68	UNIÓ EUROPEA
70	RELACIONS INTERNACIONALS
72	POLÍTICA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT, PAU I SOLIDARITAT INTERNACIONAL
76	CATALANS I CATALANES DE L'EXTERIOR

La Catalunya que volem fer

Esquerra encara les Eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 1 de novembre de 2006 amb una renovada il·lusió en la consolidació d'una societat avançada i per a tothom i en el refermament del seu compromís per la construcció d'una Catalunya nacionalment sòlida. I ens hi presentem com el que som: un partit lliure de lligams amb grups econòmics i de poder que mediatitzin l'acció política, un partit català que no se subordina a la voluntat de partits espanyols, un partit de gestió honesta amb sensibilitat social i territorial, un partit que escolta la població, un partit que no se sotmet a interessos... **Esquerra és l'esquerra catalana independent**, l'única força política que no depèn de centrals dirigents situades a Madrid ni de poders fàctics i econòmics. L'única capaç de frenar la deriva conservadora i subalterna de les altres dues grans forces polítiques catalanes. L'única capaç de catalanitzar l'esquerra i de fer social el catalanisme. I, justament per això, ens podem comprometre a treballar per canviar les situacions d'injustícia social, de limitació dels drets individuals, col·lectius i nacionals i de marginació territorial, cultural, generacional, de gènere... **Esquerra és la garantia de la transformació social** cap a cotes més altes de llibertat i de justícia. **Esquerra és la garantia de la construcció nacional**, d'un país viu i de futur, amb la seva pròpia identitat en una Europa de les persones i dels pobles, d'una Catalunya que es vol integradora i lliure.

El nostre és un compromís efectiu. **Esquerra és un partit de gestió**: ho demostrarem, dia a dia, als ajuntaments, als consells comarcals i a les diputacions que governa, amb la nostra capacitat de respondre als problemes de les persones –des d'una decidida perspectiva de progrés–, d'escoltar el conjunt dels ciutadans i les seves associacions, de generar projectes útils i engrescadors per al futur... En els dos anys i mig que hem tingut responsabilitats a la Generalitat hem demostrat, també, la nostra capacitat de trobar un ampli consens –amb el Pacte Nacional per a l'Educació, com a senyera–, el nostre ferm impuls a polítiques públiques i socials avançades –la llei de serveis socials, el pla de ciutadania, les construccions escolars i esportives, l'augment de professorat, el pla per a la igualtat de gènere, les accions en favor de la llibertat religiosa i la laïcitat, l'acollida lingüística...–, la nostra implicació en la modernització de les estructures econòmiques i productives –amb la participació en l'Acord estratègic per a la competitivitat, l'establiment de la Bioregión, l'aprovació dels plans de recerca, d'internacionalització de les nostres empreses i l'estratègic de turisme...–, la nostra aposta per l'equilibri territorial –amb un augment molt considerable de les aportacions als ajuntaments, la nostra participació activa en el pla de barris...–, la projecció internacional del país –amb els avenços en l'ús del català a les institucions europees, el salt endavant fet a les polítiques de cooperació, el treball en favor de les seleccions esportives...

l Esquerra és un partit que puja, en ascens, que camina endavant. No només en el darrer cicle electoral –les passades eleccions municipals, al Parlament de Catalunya i al Congrés i Senat espanyols–, sinó en el que tot just encetem. Esquerra ja té ara mateix, a punt, prop de 700 llistes municipals arreu del nostre territori, 200 més que fa quatre anys. Esquerra s'expandeix pel territori, l'esquerra catalana independent s'estén a la nostra societat... En aquestes Eleccions al Parlament de Catalunya, des d'Esquerra hem engegat un procés participatiu i innovador que ens portarà a arribar directament a més de 600.000 ciutadanes i ciutadanes, cara a cara, a escoltar les seves inquietuds i les seves propostes, els seus dubtes i les seves certeses. **Esquerra és un partit que escolta.**

HORIZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL

Esquerra, abans que res, és una força política que té un projecte nacional, social i territorial clar: **Esquerra té un projecte sobiranista i progressista.** És el projecte que dóna cos a les més de 1.600 propostes concretes que conformen el nostre Programa per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2006. Un Programa que conté els següents eixos: ciutadania, social, econòmic i territorial per desplegar una acció de Govern nacional i de progrés, adequada a la realitat de la nostra societat i amb les respostes necessàries per avançar tots junts cap a un país millor, més just. Us el presentem en aquests quatre eixos que centren la nostra proposta de Govern:

1. **Una societat moderna per a un país integrador i lliure.**
2. **Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones.**
3. **Un país d'emprenedors amb treball per a tothom.**
4. **Un territori viu per un país de futur.**

Però tampoc no podem oblidar que una part substancial dels nostres problemes i reptes, i moltes de les seves solucions, són, encara avui i malgrat tot, fora de l'estricta competència del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Que bona part del nostre projecte va més enllà d'una legislatura.

Per això, ens comprometem, també, més enllà de les propostes que conté el nostre Programa. Ens comprometem a continuar treballant, a les institucions de l'Estat i de la Unió Europea, pel reconeixement efectiu de la nostra realitat nacional. Per aconseguir, en aquest període històric, la constitució política d'un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de debò. Per assolir el dret a decidir lliurement, com a nació, el nostre futur. Per obtenir la titularitat i la gestió d'aquells serveis que constitueixen un ple autogovern i encara són a mans de l'executiu central. Per fer del català una llengua com les altres, que es pugui utilitzar plenament a les institucions de l'Estat.

APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL

Aquesta propera legislatura serà la de l'aplicació i el desplegament del nou Estatut d'Autonomia. Esquerra ja ha explicat de manera rotunda i reiterada el desacord amb el trencament de l'acord polític que va dur al Projecte d'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, l'error que va suposar el pacte Mas-Zapatero pel que fa a la renúncia de competències clau i el finançament

necessari... Aquest mateix estiu, amb la dolorosa realitat de la mala gestió de l'Aeroport del Prat i el desgavell inhumà dels fluxos migratoris, hem tingut, malauradament, dos clars i perjudicials exemples d'aquest error. Però, malgrat això, i tot i la baixa participació al referèndum del 18 de juny, **Esquerra es compromet a l'aplicació rigorosa i al desplegament màxim de l'Estatut**. L'àmplia tradició democràtica d'Esquerra i la seva solidesa institucional no fan sinó avalar el fet que acatem sense discussió el resultat del referèndum i ens erigim com a garantia del compliment del nou text estatutari. Com ha succeït amb la Llei de Política Lingüística, a la qual Esquerra, en el seu moment, no va donar suport parlamentari per la seva poca ambició i migradesa, però que ha estat la primera força política que l'ha aplicat, en les seves responsabilitats al Govern, amb la màxima plenitud possible. **Esquerra és la garantia de compliment de l'Estatut**. Esquerra va ser la primera i principal força política impulsora de la reforma estatutària, amb valentia i força. Amb la mateixa valentia i força amb què ara n'impulsarà el compliment i l'assoliment real d'aquells aspectes en què significa un avenç.

I aquesta legislatura serà, també, la de la finalització dels treballs —ja iniciats pel Govern i pel Parlament— en dos aspectes claus de l'autogovern i de la proximitat dels ciutadans a les polítiques públiques, i que el nou Estatut apunta: la nova organització territorial del país en vegueries —eina tant de descentralització administrativa i política de la Generalitat com de millora de la cooperació entre les administracions locals— i la primera llei electoral pròpia —que ha de saber recollir els principis fonamentals de proporcionalitat del vot i de representivitat territorial. Una i altra, impulsades pel nou Govern, han de partir dels treballs ja iniciats i han de tenir el seu lloc de debat en el Parlament, a través del consens polític i de l'audiència del territori. Una i altra, també, han de foragitar el partidisme. Són dos elements claus de política de país.

UNA LEGISLATURA DE CONSENS

Esquerra va ser qui va treballar amb més empena per assolir l'ampli consens que va dur a l'acord parlamentari català per l'Estatut. Esquerra ha protagonitzat els acords de Govern que han tingut més suport social, més consens. **El Pacte Nacional per a l'Educació** n'és, ja ho hem dit, l'exemple més contundent —i una de les promeses protagonistes del programa d'Esquerra per a les Eleccions del 2003 que hem complert en menys d'una legislatura. En uns moments de confrontació política i social, a l'Estat i en d'altres indrets d'Europa, sobre model i realitat educativa, Esquerra va aconseguir fer seure tots els sectors implicats de la comunitat educativa i dels agents socials. Professorat, alumnat, pares i mares, moviments de renovació, representants de l'escola pública i de la diversitat de l'escola privada... I d'arribar a un acord amb la gran majoria d'aquests representants, innovador, amb una alta consignació pressupostària i el compromís de realització de moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa. Un acord valorat positivament per gairebé tothom, i només menystingut pels candidats més sectaris i menys interessats en el bé públic. Però, aquest és el camí que ha d'interessar les forces polítiques realment preocupades pel país, per la seva construcció, per la seva cohesió social. I, per això, **Esquerra aposta pel consens social**.

I aquest és el camí, el del consens i de l'acord, que Esquerra proposa i es compromet a impulsar. La propera legislatura ha de ser, doncs, la del consens social i polític i, consegüentment, la de la superació dels partidismes en els grans temes de país i de la participació dels agents socials en el seu disseny. Per això, Esquerra, des del Govern, promourà l'assoliment d'acords en tres grans àmbits:

- **Pacte Nacional d'infraestructures i energia**
- **Pacte Nacional de salut i benestar**
- **i Pacte Nacional per a la immigració.**

Tres qüestions cabdals, per al país i per a la gent, per permetre el desenvolupament sostenible i la competitivitat econòmica, per aconseguir l'equitat en el desenvolupament personal i eradicar la marginació de persones i col·lectius, per millorar el present i aconseguir un futur millor.

La recerca del consens és fonamental en tots aquells aspectes que construeixen la cohesió social i territorial de Catalunya, la nostra cohesió com a nació dinàmica, nació de persones. Per això, també, aquesta ha de ser la legislatura de situar la cultura en un lloc capdavanter, com el pilar que també és de la societat del benestar. La cultura entesa com a formació i com a creació, com a patrimoni i com a gaudi. **Esquerra es planteja la cultura com a prioritat.**

MESURES PER A LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ DEL BENESTAR

Esquerra es compromet a aplicar amb rigor l'Estatut, a impulsar una política de consens social i polític, a tirar endavant polítiques públiques socials i de modernització econòmica... Però, Esquerra no oblidarà el seu compromís amb el projecte que representa i el seu compromís de continuar treballant en altres àmbits polítics que el Parlament de Catalunya i la Generalitat, per assolir mesures que han de sumar-se a la potencialitat que ja té la Generalitat per poder bastir amb vigor la consolidació de l'estat del benestar català.

L'Estatut finalment aprovat ha renunciat a competències i serveis que hem d'aconseguir per la via de la negociació i el treball dels seus grups parlamentaris a Madrid:

- **L'assoliment de competències en immigració**, especialment pel que fa a control de fluxos, la incidència en origen i la carta de ciutadania.
- **El traspàs de la titularitat i la plena gestió de ports i aeroports**, segons el model que ja és majoritari a Europa, i també de la xarxa ferroviària i dels serveis regionals.
- **Les mesures que ens apropin als resultats del concert econòmic cooperatiu**, amb la gestió efectiva de la recaptació dels impostos i la formulació d'un contingent de cooperació interterritorial en un màxim del 2% del PIB català, amb la disminució de l'ofec del dèficit fiscal, i que ens permetin respondre amb contundència a les nostres necessitats socials i territorials, formatives i productives, d'innovació i d'afermament nacional.
- **La regulació d'un marc laboral propi, autònom**, adequat a la realitat econòmica i social del país.
- **El desplegament de lleis estatals –25– en la línia del reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat**, la seva estructuració federalitzant i la màxima descentralització de la decisió política, incloent-hi el reconeixement de l'ús oficial del català en les institucions de l'Estat i el reconeixement de les seleccions esportives, amb la modificació de la legislació espanyola coercitiva del desenvolupament de la voluntat de les federacions, que són entitats de caràcter privat.

MESURES SOCIALS PER A UN BON GOVERN

Aquest és, però, un Programa per a unes Eleccions al Parlament de Catalunya, un Programa de Govern per a la Generalitat. Per això s'hi desenvolupen més de 1600 mesures possibles, útils, transformadores. Una proposta progressista i catalanista. Un Programa de Govern pragmàtic i agosarat.

La reducció a la meitat del temps d'ara de les llistes d'espera per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització i intervenció quirúrgica, i l'obtenció de diagnòstic en un màxim de quinze dies quan hi hagi sospita d'una malaltia greu, com ara qualsevol tipus de càncer, amb la primera intervenció mèdica en un màxim de quinze dies també en aquests casos. **La subvenció als joves del 25% del cost del lloguer de 25.000 pisos**, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu dels sol·licitants. **El suport, en forma de crèdits, a la creació de llocs de treball fixos** i a la creació

de micro, petites i mitjanes empreses. **Multiplicar per 10 l'atenció domiciliària** a les persones dependents que no es poden valer per elles mateixes. La Generalitat haurà de **garantir que tothom pugui exercir el seu dret a utilitzar el català** en qualsevol situació, amb cursos i activitats per a tothom, aules d'acollida i mesures actives, en compliment del mandat estatutari que cap ciutadà o ciutadana pugui al·legar desconeixement de les dues llengües oficials. Farem efectiva la reutilització i progressiva **gratuitat del material i llibres de text escolars**, que ha de suposar, ja a tots els centres a partir del curs 2007–2008, i com a culminació d'una primera fase, un estalvi del 85% en la despesa de les famílies i que seran gratuïts per a les famílies amb un nivell de renda més baixa. I 1600 compromisos més.

Propostes per a tothom i per tot arreu, que trobareu desenvolupades en cadascun dels quatre eixos en què s'estructura aquest Programa.

Una societat moderna per a un país lliure i integrador

Esquerra entén el país, la nostra nació, com una suma. De gent, de territoris. Sense privilegis, ni pre-eminències. La Catalunya d'avui presenta, com totes les societats dels seu entorn, diferències socials i territorials, fonamentades en qüestions econòmiques i de desenvolupament històric. I també qüestions de formació educativa, d'accés a la cultura, de qualitat del treball, de salut, d'edat, de gènere, de procedència... Desigualtats i desequilibris. Per això, Esquerra, com a partit nacional i de progrés, es compromet a treballar per trencar l'exclusió social i territorial. A treballar per construir una societat de persones amb igualtat de drets i oportunitats per viure la seva pròpia diferència. D'homes i dones fent camí cap a un país lliure.

Esquerra entén el Govern de la Generalitat com a institució al servei del país, dels seus ciutadans i de la seva identitat comuna. El Govern de la Generalitat ha de ser el primer garant de la cohesió social i de la construcció nacional. Per a fer-ho, ara cal incidir especialment en tots aquells sectors socials que pateixen discriminació pel fet de formar-ne part.

La cultura i la llengua són elements que ens han d'ajudar a socialitzar el sentiment de pertinença a la mateixa nació. És el sentiment de pertinença a una mateixa societat el que ens dóna força per aconseguir la plenitud de drets –i deures– per a tothom. La catalanitat és expressió d'aquesta voluntat i d'aquest compromís.

La ciutadania és un concepte clau en l'ideari d'un partit republicà. I per això defensem un model de nació amb ciutadans lliures i iguals en drets i deures, amb voluntat inclusiva, en la qual tothom qui vol ser-ne partícip hi és benvingut. Encara avui, però, hi ha condicions que fan que diversos col·lectius que viuen a Catalunya parteixin d'una situació de desavantatge envers la resta de la societat en molts àmbits. Exemples clars en són els i les joves d'avui, els quals formen part d'una generació que, per primera vegada en la història i tot i estar més preparats, no tenen clara –ni molt menys assegurada– la perspectiva d'arribar al nivell de vida dels propis pares i mares. Com les dones, que encara pateixen evidents discriminacions en molts àmbits. Les dones es continuen fent càrrec de la major part de les tasques domèstiques, de les persones dependents..., i tenen poca representació en llocs de responsabilitat i no reben, especialment en l'empresa privada i en les feines menys executives, el mateix salari que els homes pel mateix lloc de treball. És per això que Esquerra, en la seva presència al Govern, ha impulsat un decidit canvi en les polítiques de gènere donant pes polític a l'Institut Català de les Dones i potenciant la seva transversalitat, des d'una ferma perspectiva del reconeixement de la diferència

i d'assoliment de la igualtat de drets. Com ho ha fet, també des del Govern, amb les polítiques juvenils, prioritzant les destinades a l'emancipació i la participació.

Per aconseguir la ciutadania plena de tothom, cal elaborar i desenvolupar polítiques actives. Amb valentia, de manera decidida. Governant per a tothom.

Avui, Catalunya ha de continuar essent un país integrador i d'oportunitats per qui vulgui ser-ne ciutadà. La cultura, la llengua i l'esport són mecanismes que ens han de permetre crear sentiments de pertinença i lligams entre tota la societat. En un país com el nostre, amb una llengua que lluita per sobreviure, adoptar-la i estendre'n el seu ús és una oportunitat per fer una nació on tothom se la senti seva. Una nació oberta i integradora. La cultura i l'esport també ens han de servir en aquest objectiu, ja que són creadors de sentiments i identitats, i vivències d'esforç i de talent, caliu de solidaritat.

El nostre és un país de talent i de creació, d'esforç individual i col·lectiu, ric en patrimoni i en associacionisme, que té en aquests valors —esportius i culturals, en un sentit ampli— una de les seves millors i més grans riqueses, un dels seus actius de present i futur, la seva petjada més reconeguda en la societat mundial actual.

És per això que cal garantir el dret a l'accés a la formació i a la cultura a tot el conjunt de ciutadans en un doble vessant: com a via d'expressió creativa de l'individu i per refermar el sentiment de pertinença a una col·lectivitat. Un sentiment en què la llengua i el reconeixement de cohesió social en són fonaments claus. Per això, el Govern li ha de donar suport i complementar. Des d'Esquerra volem recuperar l'espai de centralitat social que mai no haurien d'haver perdut la llengua i la cultura, eines que s'han de treballar sobre quatre eixos concrets: considerar la cultura com a servei bàsic d'accés a la ciutadania, fer de la cultura punt de trobada i espai comú de les diverses realitats socials existents, relançar la projecció internacional de la cultura catalana i aprofundir en la normalització en aquells àmbits d'ús social on el català encara no és present.

D'altra banda, des de Catalunya, no podem restar d'esquena al món i tancar-nos en nosaltres mateixos. En un moment on tots els àmbits de govern compten amb una dimensió internacional, com a país receptor d'immigració, les relacions exteriors han de ser una prioritat en l'acció de Govern. Catalunya ha de posicionar-se i participar del governament global dels pobles i de la justícia social. El nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, malgrat les retallades, obre alguna nova perspectiva pel que fa al marc competencial en matèria d'affers exteriors, i ara cal aprovar un marc legislatiu adient per desplegar-lo amb garanties. Des d'Esquerra apostem fermament en la política exterior i la cooperació com a instruments per situar la nació catalana al món, desplegar la presència directa de la Generalitat a l'exterior i buscar complicitats internacionals.

Catalunya no pot obviar tota la gent que hi arriba procedent de diversos indrets del món i que ja forma part de la nostra realitat social i de la nostra realitat econòmica. A través de polítiques que fomentin la cohesió social, volem que els que avui són immigrants demà siguin ciutadans de ple dret. I això només ho aconseguirem donant drets de ciutadania i aprofundint en polítiques socials per a tothom, pels que estaven aquí de fa molt de temps, els que van venir fa uns anys i els que acaben d'arribar. I per fer-ho, no hem de permetre la competència entre les classes més desfavorides pels recursos socials sinó que hem de construir un país on tothom hi tingui cabuda i se senti ciutadà de Catalunya, evitant els xocs socials, culturals o religiosos amb el reconeixement de drets i deures i, també, amb la cobertura de les necessitats bàsiques de tothom. I així podrem, també, exigir a tothom el compliment dels deures individuals i col·lectius que demana una societat com la nostra.

Per continuar avançant en la línia d'integració i enfortiment de la identitat comuna, no podem oblidar les polítiques de joventut. Aquests darrers dos anys d'Esquerra al Govern han servit també perquè les polítiques de joventut no vagin només enfocades cap al lleure sinó que siguin actives en el foment de l'emancipació juvenil, en àmbits com l'habitatge, el treball o la participació en organitzacions i entitats.

Les polítiques de dones han de seguir en la línia de canvi radical que Esquerra ha aportat al Govern de la Generalitat. El dret a la diferència com a camí per desenvolupar l'equiparació de drets, amb accions normatives i jurídiques, però també socials i formatives. Polítiques de gènere transversals presents a totes les polítiques de les administracions públiques, amb especial atenció a la necessària i urgent eradicació de la violència masclista i les seves conseqüències. Sense covardies ni limitacions.

Garantir la plena ciutadania per a tothom és, doncs, la manera d'assegurar la cohesió social i d'enfortir la identitat nacional. Garantir que les persones puguin esdevenir realment lliures i puguin actuar com a tals és una obligació de qualsevol formació política que es defineixi com a republicana i d'esquerra. Garantir-ho és, també, el millor camí d'avenç cap a la sobirania nacional.

Polítiques de dones a Catalunya

Els reptes que planteja el desenvolupament del nou estatut en matèria de drets i deures fa que Esquerra planteji el nou repte que suposa la incorporació de la perspectiva de gènere en les polítiques públiques.

Les dones a Catalunya som el 52% de la població i malgrat això encara no gaudim d'una igualtat d'oportunitats efectiva, ni del reconeixement social, polític i econòmic de les nostres aportacions. Això es deu a polítiques poc efectives, l'estratègia de les quals han proposat petits reconeixements però no el canvi necessari de paradigma que té en compte els aspectes diferencials que socialment ha de comportar l'existència de dones i homes al món.

Si, per exemple, analitzem a grans trets quina és la situació laboral de les dones a Catalunya, veiem que les dades parlen per si soles. La taxa d'atur femenina continua essent, com ha estat històricament, superior a la taxa masculina (8,9% les dones i 5,6% els homes). D'altra banda, el nombre de dones ocupades, al mercat productiu, és encara inferior respecte els homes (actualment un 20,4% menys ocupades que els homes malgrat ser més en xifres absolutes de població) i, paral·lelament, el registre de dones inactives continua essent més elevat que el dels homes. Per tant, podríem dir que hi ha dificultats per tal que les dones entrin al mercat laboral i romanguin en condicions no discriminatòries i és important plantejar propostes que intentin fer créixer aquestes barreres. En aquest sentit, cal assenyalar que no és casual que hi hagi tantes dones inactives. Moltes d'aquestes són dones que porten a terme un treball no remunerat que no té el merescut reconeixement social però que és importantíssim per sostenir l'economia i el desitjat estat del benestar. Actualment tenim un Estat Català del Benestar en continua construcció i que recau en una part molt important sobre les dones (algunes estadístiques diuen que el treball de cura de les persones en l'àmbit familiar el porten a terme en un 90% dels casos les dones). Aquestes situacions se sumen a una major esperança de vida, a l'envelliment de la població i a situacions diverses que fa necessari pensar en polítiques actives en les quals la dona en sigui el centre, la visió de les dones en totes les etapes de la vida (nenes, joves, adultes, grans) i vivències i situacions diferents, una obvietat que tot just comença a caminar i a ser reconeguda. És necessari, doncs, fer propostes transversals i adequades que intentin millorar les condicions d'aquestes dones que juguen un paper decisiu.

D'altra banda, les dades ens il·lustren que la participació de les dones en l'ocupació de càrrecs polítics, òrgans de govern de la Generalitat i de l'administració local és encara baixa i, que com a conseqüència, ens trobem encara lluny de l'equilibri de representativitat entre homes i dones. És significatiu el fet que, per exemple, un 21% dels ajuntaments catalans no té cap dona en els òrgans de representació

municipal o que només un 10% d'alcaldis estan encapçalades per dones. D'aquí la necessitat de treballar per impulsar la participació de les dones en òrgans de negociació i governabilitat política.

Tot i així, malgrat aquestes mancances evidents, després de 2 anys i mig al Govern, Esquerra va fer possible el reconeixement i l'aplicació efectiva de les polítiques de Dones a Catalunya. La confiança en el lideratge del pensament feminista independent va ser una premissa de l'acció de Govern per a Esquerra. La necessitat de dignificar els organismes, com l'Institut Català de les Dones, donar pes polític, pressupost i reconeixement a les polítiques de dones ha estat possible gràcies a Esquerra, amb l'elaboració, i posterior aprovació, del Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya. Per primer cop, Catalunya ha tingut un pla que s'ha aplicat de forma transversal, ha tingut indicadors d'avaluació i implantació i pressupost consignat, una obvietat que fins l'entrada d'Esquerra al Govern no va ser una realitat efectiva. Hem posat al centre de l'agenda de les polítiques públiques la necessitat d'incorporar la perspectiva de les dones.

El pes de la participació de les mateixes dones en l'elaboració de les polítiques que les afecten directament ha estat un fet important, un fet que ha marcat un pas endavant. Les propostes polítiques no es poden fer d'esquenes als ciutadans i Esquerra va liderar, amb l'Institut Català de les Dones (ICD), la participació de les dones en l'elaboració del Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya i de l'avantprojecte de Llei dels drets de les dones per l'eradicació de la violència masclista. Des de l'ICD, es va fer possible la democratització dels instruments de participació, un compromís electoral de les eleccions anteriors. La reforma del Consell Nacional de Dones de Catalunya, així com la seva descentralització, amb la creació d'assemblees territorials, ha fet possible que moltes més dones i grups de dones hagin pogut participar i fer les seves aportacions en els òrgans institucionals.

La feina feta exigeix que s'ha de continuar treballant. S'ha de continuar treballant des de la perspectiva de les dones comptant amb el reconeixement del moviment de dones, del moviment feminista de Catalunya, que ha donat impuls necessari per fer efectives polítiques que tot partint del reconeixement de la diferència sexual donen lloc a propostes i pràctiques institucionals i que fessin possible, per primer cop, polítiques transversals, en les quals les dones han estat les protagonistes.

Des d'Esquerra, creiem que ara és el moment de la reforma institucional. Amb el desenvolupament del nou Estatut, ens hem de dotar d'eines i de pressupost real per fer possible polítiques de dones avançades, que donin continuïtat al que ja s'ha posat en marxa. La feina feta s'ha convertit en un referent internacional, ja que ens hem encaminat cap a un canvi real que permet la possibilitat que les dones ocupem el lloc que ens pertoca realment a la societat i ens sigui reconeguda la nostra tasca dins d'aquesta. Finalment i no menys important, reclamem poder canviar l'imaginari i les pràctiques que mantenen les discriminacions a partir de la negació de la diferència sexual. No hem d'oblidar però, que la nostra participació, la de les dones, és essencial per continuar en aquesta línia de treball i de feina ben feta.

POLÍTQUES TRANSVERSALS

POLÍTQUES TRANSVERSALS DE DONES EN EL DISSENY DE GOVERN

Les polítiques de dones comprenen diferents àmbits i departaments. Des d'Esquerra defensem la perspectiva transversal de les dones i volem potenciar la presència de les dones en els òrgans de govern de les institucions i dels ens públics.

Propostes

ACCIÓ DE GOVERN I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

- Crearem unitats de gènere a tots els departaments de la Generalitat.
- Institucionalitzarem els mecanismes de les polítiques de dones dotant-los de contingut sectorial i coordinació efectiva transversal d'alt nivell.
- Desenvoluparem els instruments de disseny, implementació, avaluació i desenvolupament de les polítiques de dones.
- Elaborarem un estudi sobre la relació entre les polítiques econòmiques i les polítiques de dones per tal d'analitzar qualsevol despesa pública o recaptació pecuniària tot identificant les conseqüències i l'impacte de la seva implantació sobre homes i dones, per tal de poder aplicar els pressupostos de gènere.
- Adaptarem les estructures, la normativa i l'actuació administrativa de la Generalitat de Catalunya a la perspectiva de gènere. També elaborarem informes d'impacte de gènere en totes les disposicions normatives de la Generalitat de Catalunya.
- Reestructurarem i enfortirem l'Institut Català de les Dones, tant en l'estructura nacional com en la territorial i augmentarem el pressupost d'aquest.
- Incorporarem la perspectiva de gènere en totes les polítiques econòmiques, amb l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat i la transversalitat en tots els pressupostos dels diversos Departaments d'aquesta Administració.
- Formarem i capacitarem el personal funcionari i laboral de l'administració pública en perspectiva de gènere i en el desenvolupament de les polítiques de dones.
- Exigirem la vigilància dels contractes programa entre l'Administració i empreses públiques per tal que es compleixi la perspectiva de gènere i el principi de no-discriminació.
- Crearem la unitat de món local per donar suport i impuls al desenvolupament de les polítiques de dones en l'àmbit municipal.

DONES I ENTORN

INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE LES DONES EN TOTS ELS ÀMBITS SOCIALS

La perspectiva de les dones ha de ser un element central de les polítiques públiques de les institucions catalanes. La Generalitat ha de ser una institució exemplar i exemplificativa, totes les actuacions han de tenir en compte la perspectiva de gènere i s'han d'impulsar actuacions que ajudin a superar les situacions de discriminació que pateixen les dones, aquesta immensa minoria social, en tots els àmbits (esport, educació, mitjans de comunicació...).

Propostes

- Implementarem un pla per garantir que als centres de Catalunya s'educa, es treballa i es viu amb els valors potenciats per un ensenyament coeducatiu.
- Produïrem els valors coeducatius a totes les esferes de la vida col·lectiva, per tal d'aconseguir aquest objectiu, impulsarem un acord entre les diferents administracions per fer-ho de manera coordinada.
- Incentivarem i fomentarem les llicències per fer estudis sobre coeducació, la creació de nous materials coeducatius, així com la recollida i la divulgació dels materials creats i/o publicats, i les experiències ja existents.
- Potenciarem una educació alliberadora i lliure de l'estereotip heterosexista i reproductiu acompanyada d'una formació afectivosentimental lliure de violències.

- Recuperarem la història de les dones en el món de la literatura, del pensament, de l'art, del teatre, del cinema... per tal de visualitzar les aportacions culturals d'aquestes; no només els homes formen part de la història col·lectiva.
- Visualitzarem i impulsarem la presència de les dones en tots els àmbits universitaris i de recerca, i realitzarem mesures d'acció positiva per garantir-ne la seva presència en les institucions i òrgans de govern.
- Promocionarem l'Institut Interuniversitari d'Estudis de Gènere i impulsarem la creació de grups de recerca sobre dones. Alhora, donarem suport a les publicacions i a les investigacions científiques que incorporin la perspectiva de gènere.
- Institucionalitzarem mecanismes de transferència de coneixements entre els estudis de dones i gènere de les universitats i les polítiques públiques.
- Executarem programes de promoció dels ensenyaments universitaris tècnics que facin més sostenible la incorporació de les dones a aquests estudis.
- Estimularem i impulsarem la contractació de professores universitàries, d'acord amb criteris científics i objectius, respectant la política d'estudi i recerca que s'hagi fixat. De la mateixa manera potenciarem també la carrera professional de les joves investigadores i implementarem els mitjans necessaris per evitar que les dones investigadores hagin d'aturar o marginar la seva carrera professional per poder gaudir de la maternitat.
- Crearem un Observatori de les dones per a realitzar informes anuals sobre la situació i el paper de les dones en les Universitats i centres de recerca catalans.
- Fomentarem la presència de les dones als mitjans de comunicació i promourem pràctiques comunicatives no discriminatòries. Això inclourà la revisió i l'eliminació dels estereotips femenins i continguts sexistes en la programació dels mitjans de comunicació.
- Revisarem les pràctiques informatives i l'ús del llenguatge per tal de superar els biaixos sexistes i androcèntrics, així com missatges que representin les dones en la seva diversitat
- Garantirem l'adequació de la planificació territorial a les necessitats d'organització de la vida quotidiana. Així com els horaris dels serveis públics i la mobilitat atenent la diversitat d'activitats i afavorint l'accessibilitat a aquesta.

DONA I ESPORT

Cal potenciar la pràctica esportiva de les dones tant en l'àmbit competitiu com en el d'usuàries.

Propostes

- Elaborarem un programa de promoció de l'esport entre el col·lectiu de dones joves en l'esport de competició i en el recreatiu, atenent les causes que provoquen la deserció.
- Incidirem en la formació d'educadores i d'educadors esportius per motivar la participació de dones de totes les edats en la pràctica esportiva.
- Difondrem, de manera específica, les activitats esportives dirigides a la població femenina i des de la perspectiva de l'esport en tant que element de prevenció de la salut i de millora de la qualitat de vida.
- Inclourem la perspectiva de gènere en la planificació d'equipaments i infraestructures esportives.
- Potenciarem la retransmissió de les competicions esportives femenines en les emissores i televisions públiques.

SUPERAR LA FRACTURA DIGITAL DE GÈNERE

Cal que aquesta barrera sigui superada i que totes les dones puguin accedir a les noves tecnologies.

Propostes

- Impulsarem la formació en les noves tecnologies per a les dones de totes les edats.
- Democratitzarem l'accés a les TIC: cal que el govern posi a l'abast de tota la població els mitjans tecnològics actualitzats que són necessaris perquè les dones puguin desenvolupar tot el seu potencial comunicatiu i professional. Esquerra posarà èmfasi i especial atenció a les dones de la Catalunya rural.

DIVERSITAT I RECONeixEMENT DELS COL·LECTIUS DE DONES**INCREMENTAR LA PRESENCIA I LA PARTICIPACIÓ DE LES DONES EN TOTS ELS ÀMBITS SOCIALS**

En les esferes polítiques s'ha de donar suport a les tasques realitzades per les dones i garantir la participació de tots els col·lectius femenins en aquestes. D'altra banda, el teixit associatiu és una eina imprescindible de reconeixement social del treball i aportacions de les dones i d'avenç per superar les discriminacions.

Propostes

- Continuarem amb la democratització de l'estructura del Consell Nacional de Dones de Catalunya dotant-lo de més autonomia impulsant les seves comissions de treball tot fent-les obertes i participatives així com, dotant-les del suport institucional necessari pel seu treball i pel reconeixement de les seves aportacions.
- Consolidarem les assemblees territorials del CNDC per tal que esdevinguin òrgans actius de participació al territori.
- Reconeixem i donarem suport a la pràctica política realitzada per les dones i farem permeable l'Administració a les propostes de participació política promogudes pel moviment associatiu de dones.
- Dinamitzarem i donarem suport al teixit associatiu femení tot garantint la participació de les dones en les institucions i òrgans de consulta i presa de decisions. També donarem visibilitat social i política als projectes que sorgeixen des del moviment de dones, tot dotant-los dels recursos necessaris.
- Els convenis i projectes de cooperació directa amb els països del sud hauran de tenir en compte la promoció de l'equitat real entre dones i homes.
- Formarem els diferents agents de l'àmbit de cooperació al desenvolupament i de solidaritat internacional perquè apliquin la perspectiva de gènere en la planificació i disseny dels projectes sense deixar de banda el paper i l'experiència de les dones migrades en els projectes de codesenvolupament.

LES DONES COM A AGENTS SOCIALS ACTIUS

CONSTRUIR UN VERITABLE ESTAT DEL BENESTAR

EN EL QUE LES DONES SIGUEM RECONEGUDES AGENTS ACTIUS I CENTRALS

No es pot ignorar la tasca de les dones com a pilars de l'estat del benestar. Se les ha de tenir en compte en l'elaboració de polítiques que les afecten com també s'ha de tenir en compte la diversitat dels col·lectius femenins per poder atendre totes les necessitats. Les dones són un grup majoritari que aporta molt en una societat avançada, diversa i democràtica que volem i això ha de ser reconegut.

Propostes

- Aprovarem l'avantprojecte de la Llei dels drets de les dones en l'eradicació de la violència masclista que desenvolupa i garanteix tots els serveis i actuacions del Govern en aquest àmbit. I l'implementarem perquè esdevingui un instrument actiu per eradicar aquest tipus de violència.
- Crearem un protocol marc d'intervenció contra la violència vers les dones per tal de coordinar les respostes a aquestes situacions des dels diferents àmbits d'intervenció a escala nacional.
- Establirem sistemes de seguiment i d'avaluació de les iniciatives de protecció de les víctimes de la violència de gènere.
- Elaborarem la llei de drets socials, polítics i econòmics de les dones a Catalunya.
- Crearem un servei específic d'atenció a les dones en les comissaries de mossos i formarem els cossos de seguretat sobre les necessitats d'atenció i actuació envers les denúncies plantejades per les dones.
- Establirem línies de col·laboració i contacte entre els cossos de seguretat, les associacions de dones i els diferents recursos existents per als diferents problemes de seguretat.
- Introduïrem la perspectiva de gènere en els sistemes d'informació i recerca en l'àmbit de la salut atenent a les diferències i desigualtats.

ELS SISTEMES D'INFORMACIÓ I LA RECERCA DES DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE.

- Dissenyarem un nou sistema d'atenció integral sociosanitària des d'una perspectiva de gènere.
- Potenciarem l'assistència per a la interrupció de l'embaràs als centres públics.
- Millorarem els serveis de planificació familiar i anticoncepció i afavorirem l'accés lliure de les dones joves als centres de planificació familiar i anticoncepció i serveis ginecològics.
- Crearem indicadors de salut que tinguin en compte els diferents factors que produeixen les malalties i els trastorns crònics més comuns a les dones.
- Garantirem que els estudis i treballs de recerca contemplin l'especificitat de la salut de les dones.
- Introduïrem la perspectiva de gènere en l'elaboració i avaluació del sde Salut de Catalunya, més enllà del concepte de salut reproductiva.
- Garantirem que l'atenció sanitària a les dones tingui en compte els drets de les dones a viure les seves diferències, el dret al coneixement i a la decisió sobre el propi cos.

OCUPACIÓ DE QUALITAT

- Fomentarem la participació de les dones procedents de carreres tècniques en els programes de recerca i investigació industrial.
- Impulsarem la incorporació de la perspectiva de gènere en els convenis col·lectius entre empresa i sindicats. També impulsarem que en tots els convenis col·lectius d'àmbit d'empresa radicades a Catalunya l'obligatorietat de tractar en capítol específic «Mesures de conciliació de vida laboral i vida privada». Caldrà preveure mesures específiques per a les famílies i per a les i els responsables de famílies monoparentals en tots els àmbits públics i privats de relació, en especial el laboral, el sanitari i l'ensenyament.

- Impulsarem mesures d'acció positiva sobre les persones que encapçalen llars monoparentals perquè es puguin beneficiar prioritàriament dels programes, ajuts i beneficis socials previstos en tots els àmbits d'inserció laboral, formació i desenvolupament a l'empresa, amb atenció personalitzada, si cal, a cada situació de monoparentalitat.
- Impulsarem el permís retribuït durant la jornada de treball, el temps indispensable per a les tuto-ries escolars i l'atenció mèdica ordinària que no pugui tenir lloc fora de la jornada laboral, sense necessitat que sigui urgent, ni greu, ni hospitalària.
- Garantirem les condicions d'igualtat i de qualitat en la formació professional i ocupacional així com la permanència de les dones en el mercat de treball garantint la qualitat de l'ocupació.
- Garantirem, en els sistemes de promoció professional, la paritat de sexes en l'ocupació de llocs de comandament i directius, a partir exclusivament de criteris d'aptitud, mèrit i capacitat.
- Durem a terme accions positives de formació i ocupació que afavoreixin la contractació de les do-nes en igualtat de condicions i qualitat en l'ocupació.
- Sensibilitzarem els comitès de seguretat i salut dels riscos derivats de la «doble presència» a la feina i a casa, que es deriven en patologies que per raons estadístiques i de gènere, afecten majoritàriament les dones; per tal que proposin o adoptin mesures en el si de les respectives polí-tiques de recursos humans que discriminin positivament aquesta situació.
- Garantirem les eines que possibilitin els projectes de les dones emprenedores, l'accés a les ma-teixes i l'equitat al territori.
- Assimilarem al treball autònom dependent les mateixes prestacions socials que les derivades del treball per compte aliè. Caldrà establir mesures que en garanteixin la continuïtat o el resca-balament de perjudicis en el supòsit de la finalització en la prestació de serveis.
- Articularem un procediment àgil i efectiu de denúncia a la Inspecció de Treball, que posi en evi-dència horaris perllongats i qualsevol tipus de discriminació per raó de sexe tant en l'estabilitat laboral com en la promoció professional i en la percepció de sous per a la realització d'una matei-xa funció.

DONES EN SITUACIÓ DE RISC SOCIAL

- Executarem programes d'ajut per a dones en situacions de risc i/o marginalitat.
- Promourem la participació i la tasca de les dones joves en tot el teixit associatiu.
- Incorporarem l'experiència i els sabers de les discapacitades al disseny de les polítiques públiques
- Ampliarem els serveis d'atenció social a les dones grans i promourem l'atenció domiciliària.
- Articularem una xarxa de serveis per a les dones amb criatures i ampliarem els ajuts a les mares soles en situació precària.
- Garantirem que l'experiència de les recluses i exrecluses sigui tinguda en compte en els disseny de les polítiques penitenciàries per a dones.
- Promourem polítiques actives de suport a les dones soles, vídues i grans.
- Dinamitzarem les associacions de gitanes per tal que siguin una eina estratègica per a la seva inserció tot comptant amb l'experiència vital de les dones gitanes i promocionant la seva partici-pació social.
- Garantirem l'accés a l'habitatge de baix preu a les dones en situacions de risc.
- Elaborarem un programa específic per combatre les bosses de pobresa femenines.
- Adequarem i reconeixem la xarxa de serveis sanitaris a les diferències derivades de la diversitat entre les mateixes dones (discapacitades, joves, grans...).
- Garantirem l'atenció sanitària a les dones immigrants.
- Afavorirem la contractació de dones amb discapacitats, responsables de famílies monoparentals i altres col·lectius en risc d'exclusió.
- Elaborarem i executarem plans de formació per a dones amb pocs recursos i en situacions de risc (dones amb maltractaments, famílies monoparentals, dones grans...)

- Potenciarem una xarxa de punts de socors i assegurarem el manteniment del servei públic telefònic per a les dones grans en situacions d'indefensió.

DONES I TERRITORI

- Incorporarem la perspectiva de gènere en el disseny i desenvolupament de les polítiques de planificació territorial, mobilitat, transports, comunicació, medi ambient i habitatge.
- Impulsarem una representació equilibrada de les dones en els Programes de Desenvolupament Rural i que aquests incorporin la perspectiva de les dones.
- Determinarem criteris rigorosos de gènere i seguretat en el disseny i desenvolupament de la construcció de la xarxa de carrils bici a Catalunya: àrees de descans, panells d'avís d'emergències, il·luminació nocturna...
- Potenciarem l'arribada de banda ampla arreu del territori i garantirem la possibilitat de l'exercici del teletreball, afavorint el treball sense desplaçament i les pautes de vida quotidiana en nucli familiar.

Immigració: acollir i integrar des de la pròpia identitat

Els processos migratoris continuen sent una de les expressions més visibles de les desigualtats socials globals; en l'actualitat són en gran part conseqüència directa del procés creixent de globalització d'un sol model econòmic. Fruit d'això, en els darrers cinc anys, el nombre de persones estrangeres arribades al nostre país, com al conjunt de la ribera nord de la Mediterrània, s'ha accelerat i està a tot el territori.

Esquerra, des del Govern, ha dut a terme polítiques d'impuls en la cohesió entre les noves i velles ciutadanes, de manera responsable amb el conjunt de la societat, encarant de manera serena les necessitats socials que processos migratoris de magnituds com les actuals generen, i iniciant processos d'eradicació de les greus mancances socials que els anys de governs conservadors van provocar en la societat catalana.

De l'acció duta a terme des de les àrees de Govern que ha assumit Esquerra, en destaquen:

- Integració a l'escola. Creació de les aules d'acollida adreçades a alumnes estrangers en el moment d'incorporar-se al sistema educatiu per tal d'esmortir els possibles efectes negatius que comporta la trobada de sistemes educatius i lingüístics diferents.
- Inversió en polítiques públiques d'acollida i integració. Creació de més de 70 programes d'acollida i integració amb dotació pressupostària específica (el 2005 de 104,6 M d'€ i 2006 de 145 M d'€) i polítiques i recursos de suport a la Llei de barris en barris degradats amb alta concentració de persones nouvingudes.
- Aposta pel paper actiu del municipis en polítiques ciutadanes. Esquerra va aconseguir que els pressupostos de l'Estat del 2005, per primera vegada, traspassessin un fons econòmic per a fer polítiques d'acollida i integració des dels governs autònoms i els municipis. Els municipis amb una major presència de nous residents estrangers es van dotar de recursos i ara s'han desenvolupat més de cent plans locals de ciutadania i immigració amb la creació d'oficines d'acollida locals a tot el territori (per al 2005 13,5 M d'€; per al 2006 16 M d'€ en nous ajuts per al món local). En total, s'han multiplicat per 16 els recursos que es traspassaven al món local en els anteriors governs de la Generalitat.
- L'augment de places d'acolliment lingüístic. Esquerra està convençuda que el fet de conèixer la llengua catalana és un element d'integració i d'incorporació a la societat catalana en el seu conjunt. Per això, s'ha impulsat i finançat l'ensenyament de la llengua catalana per a totes

- les persones que no coneixen la nostra llengua, tant a través de la xarxa oficial com mitjançant entitats i associacions d'immigrants.
- Divulgació i control des de l'Agència Catalana del Consum entre els comerços regentats per persones immigrades extracomunitàries que no complien la legislació vigent (horaris, etc.) i disseny de polítiques de formació laboral i lingüística per als treballadors i treballadores de serveis des del Departament de Comerç, Consum i Turisme.
 - Polítiques de cooperació al desenvolupament prioritzant Marroc i Amèrica del Sud i creació d'àrees d'aterratge comercial a través del COPCA al Marroc i a Romania.
 - Defensa en l'assumpció governamental de competències administratives en immigració, parcialment recollides en el text del nou Estatut, per reforçar el criteri que els fluxos migratoris han de poder ser limitats per tal de dissenyar polítiques socials i econòmiques pròpies. Iniciatives normatives i de col·laboració per a la regulació de fluxos de persones immigrants (aportacions al darrer reglament de desplegament de la Llei estatal d'estrangeria). Esquerra defensa que l'arribada de població estrangera a Catalunya s'ha de dur a terme amb previsió i mitjançant accions d'anticipació a l'aparició de possibles mancances socials i desigualtats.
 - Impuls al Pla d'ajut al retorn. El 2004 ja es va dotar pressupostàriament per atorgar ajuts directes a les persones que van sol·licitar el pla, sis anys després de l'entrada en vigor de la Llei 18/1996 de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats de l'exterior.

Esquerra ha defensat, en la seva acció de Govern, que les polítiques d'acollida no són un afer exclusiu de les administracions, i que cal tenir en compte el parer i implicació de la població i del teixit associatiu.

Esquerra, com a partit de progrés, ha considerat en la seva obra de Govern la política d'immigració com a transversal; per això en aquest mateix programa algunes propostes específiques en matèria d'immigració es recullen en altres eixos dels drets dels ciutadans: educació i cultura, entre d'altres.

Les persones de Catalunya, els catalans i les catalanes, acabats d'arribar o de velles nissagues assentades al territori, continuem patint el greuge que representa la balança fiscal negativa derivada del model econòmic de l'Estat, que no té en compte l'increment constant de població catalana en els darrers anys, ni l'impacte positiu que això significa en les aportacions a la seguretat social. Aquest creixement econòmic, del qual ens en podríem beneficiar socialment, hauria d'estar revertint en la consolidació del model català d'estat del benestar, model que Esquerra defensa històricament, i del qual, paradoxalment, ens allunyem a base de l'increment de les desigualtats socials, derivades en bona part d'una mala aplicació per part de l'Estat del principi de solidaritat.

Tot això es tradueix, també, en l'aparició de concentracions desproporcionades de persones immigrades en determinats barris i pobles, la qual cosa comporta també la concentració d'alumnes en escoles, una ocupació desigual de l'espai públic i la transformació accelerada del teixit comercial; l'aparició de segments de població amb problemes d'exclusió social s'agreuja.

Aquesta realitat ha estat afrontada per Esquerra des del Govern, per falta del canvi necessari en el finançament de la Generalitat, amb polítiques globals de prevenció social i rehabilitació de barris, entre altres. Polítiques que tot just han començat i que cal continuar reforçant i avaluant-ne l'aplicació. Malgrat l'esforç que s'ha dut a terme des del Govern, en Educació, Benestar i Família o Comerç, no ha estat possible evitar l'existència de sectors socials importants que pateixen serioses mancances, i amb els quals cal seguir treballant.

En el coneixement de la llengua com element de participació social, Esquerra ha fet un bon treball, coherent amb la tasca de garantia de drets i deures, incrementant l'oferta formativa i iniciant l'adaptació de les estructures educatives públiques a aquesta realitat.

Esquerra ha donat un impuls important en l'enfocament dels processos migratoris amb la redacció i posada en marxa del Pla de ciutadania i immigració 2005–2008, amb la proposta d'un concepte coherent de ciutadania que avança cap a la igualtat de drets i deures de tots els catalans i catalanes, amb independència de la nacionalitat i de les situacions jurídiques personals, dins els límits competencials actuals.

Una població diversa, complexa, conscient de la seva condició de persones lliures, cívica, que assumeixi els valors de la fraternitat, la igualtat i la llibertat, de la laïcitat, és l'objectiu d'Esquerra en la seva activitat política de partit i en la seva participació en el Govern.

PRINCIPIS D'ACTUACIÓ DES D'UNA ÒPTICA SOLIDÀRIA I DE PAÍS

TENIR MÉS VEU EN LES POLÍTIQUES ESTATALS D'ESTRANGERIA I IMMIGRACIÓ I IMPULSAR EL CONCEPTE DE CIUTADANIA PEL DAVANT DEL DE NACIONALITAT

Incidir en les polítiques estatals d'estrangeria i de la contractació en origen negociant amb l'Estat per aconseguir els canvis normatius i legislatius necessaris que fomentin un model de població incloent, just i realista. Cal un impuls de l'acció a l'exterior, la Generalitat de Catalunya ha de tenir punts de contacte a les àrees del món d'on provenen els fluxos migratoris. Una política d'immigració i d'integració requereix una aproximació més directa a les realitats d'origen, i una interrelació més forta. Polítiques estructurals com la cooperació per promoure el desenvolupament han de ser plantejades i executades amb fermesa i urgència. Només els estats, o països amb vocació d'estat com el que volem i dissenyem, amb visió estratègica, són capaços d'abordar serenament les conjuntures.

Seguint el mateix model del COPCA, cal operar directament en les zones de la immigració; no només entendre-les millor, que és una qüestió clau, sinó també desenvolupar polítiques compartides, de cooperació, de treballadors temporers, d'acollida. D'altra banda, mentre l'Estat espanyol es continua reservant el dret d'admissió, Catalunya pot ser proactiva per altres vies, fent visible una voluntat de fer les coses d'una altra manera, possibilitant el moviment (d'anada i tornada) regular i posant, per tant, dificultats a qualsevol altra fórmula il·legal. Després del funcionament a mitges de les oficines de contractació en origen cal apostar per un canvi d'estratègia.

Promoure modificacions que superin l'actual àmbit del Reglament de desplegament de la Llei d'estrangeria mentre sigui vigent perquè determinats problemes de la gestió d'estrangeria tenen a veure amb l'excessiva complexitat dels seus procediments administratius, amb la lentitud del seu impuls administratiu, amb la insuficiència de mesures de mecanització, de recursos i de coordinació interadministrativa.

En aquest sentit, algunes de les propostes hauran de tenir una traducció pressupostària, o bé competencial, o exigiran tal vegada una reforma legal. Unes altres, en canvi, sí que tindrien cabuda en una nova reforma del Reglament, ja que aquest, per exemple, podria abordar qüestions que, de ser assumides, requeririen modificacions d'altres reglaments. És el cas de funcions del Consell Superior de Política d'Immigració o de l'Administració laboral.

En tant que són competències de l'Administració central de l'Estat, impacten sobre les capacitats d'acollida i d'integració del Govern de la Generalitat i de les administracions locals sense pràcticament marge de maniobra. El flux migratori que pot arribar al nostre país ha de poder ser també decidit, amb criteris comuns europeus, des de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb l'administració local. I advocuem perquè l'Administració general de l'Estat delegui responsabilitats transferint algunes de les seves funcions, mitjançant lleis orgàniques de delegació, i mantingui la participació en la suficiència financera de les noves competències de la Generalitat en matèria d'acollida i d'integració segons el pes demogràfic de la immigració a cada territori. Els ajuntaments i la Generalitat de Catalunya han hagut d'actuar a través dels seus serveis i pressupostos, sense l'emparedament d'un sistema competencial, que va ser definit l'any 1978 per a una realitat social molt diferent de l'actual. A més de la utilització de les possibilitats de l'article 150 de la Constitució, i amb respecte als límits del seu Títol VIII, seria necessari abordar els canvis legislatius que reflecteixin la realitat del nou repartiment de responsabilitats. Ens referim principalment a modificacions en la Llei Orgànica 4/2000 i en la Llei de Bases de Règim Local.

Des d'Esquerra plantejarem que, si realment les polítiques de drets civils i reforç de la ciutadania, la immigració i la integració han de ser assumptes centrals dels propers anys, cal donar-li un nou reforç institucional. Un canvi institucional que suposi una coordinació forta de totes les polítiques que tenen a veure amb les polítiques de ciutadania, de fluxos i d'integració i que, actualment, repartides entre moltes unitats, pateixen de manca d'unitat i estratègia. El desenvolupament de les polítiques d'immigració i integració que marca el nou Estatut exigeix també un reforç de l'acció institucional. I de les competències de l'actual Secretaria per a la Immigració.

Propostes

- Vetllarem i actuarem perquè Catalunya tingui un paper actiu en la presa de decisions sobre el contingut i els procediments per a la seva regularització i gestió.
- Treballarem per resoldre les situacions que aboquen a la irregularitat, promovent mecanismes que permetin documentar les persones en situació administrativa irregular amb permisos temporals per treballar i impulsarem una via d'arrelament social i laboral, de manera eficaç, responsable i flexible.
- Implantarem oficines úniques a l'exterior que, com a una de les seves tasques principals, facin de pont informatiu i administratiu per a qualsevol persona que vulgui treballar a Catalunya.
- Treballarem envers una millora substancial i una flexibilització dels supòsits de protecció internacional de persones (asilats, refugiats i desplaçats).
- Promourem modificacions legislatives per garantir la igualtat d'oportunitats pel que fa als drets polítics en què es prevegi dins de totes les actuacions la possibilitat del dret a vot en les eleccions municipals en la línia de diversos estats membres de la Unió Europea.
- Reforçarem el programa de Retorn voluntari als països d'origen partint del conveni signat amb la Organització Internacional per a les Migracions (OIM).
- Incrementarem els mecanismes de coordinació interadministrativa en les tasques d'inspecció de les condicions de treball, promourem modificacions als requeriments per accedir a les polítiques actives d'ocupació i proposarem mecanismes que agilitin els tràmits de les homologacions acadèmiques i professionals.
- Prioritzarem la correcció dels dèficits que afecten especialment a joves, dones, cònjuges de residents i parelles de fet.
- Completarem les garanties i augmentarem la simplificació de procediments en el marc de les nostres competències, competències i funcions relacionades amb la gestió de les polítiques d'immigració al Govern de la Generalitat que agruparem sota un mateix paraigua orgànic, i donarem una major responsabilitat en la gestió immigratòria a l'administració local.
- Gestionarem el fons econòmic per programes d'acollida i integració creat el 2005 en els pressupostos generals de l'Estat i vetllarem perquè es mantingui més enllà de la legislatura 2004–2008.

IDENTITAT ÉS ACOLLIR. DIVERSITAT ÉS OPORTUNITAT I CREIXEMENT. COHESIONAR ÉS ESDEVENIR SOCIETAT

MÉS ACOLLIDA, MÉS CONVIVÈNCIA, MÉS PAÍS

Ens comprometem a impulsar la cultura del civisme amb l'elaboració, l'aprovació i l'aplicació de la Carta de drets i deures o Carta d'acollida que és el resultat de l'aplicació d'una llei d'acollida que Esquerra ha estat preparant des del Govern, per tal que reguli clarament els serveis als quals tenen accés els recent arribats, diferenciant-los en funció de la seva situació jurídica i clarificant millors les persones usuàries dels serveis públics.

Fomentar polítiques d'acollida que facin de Catalunya un país plural i amb oportunitats per a tothom, siguin persones autòctones o immigrants.

Fomentar la idea d'interculturalitat com a comportament basat en l'empatia, el respecte entre cultures i en la descoberta mútua.

Fomentar la llengua catalana com a llengua d'oportunitats i dret social, valor afegit que obre portes a la cohesió social.

Impulsar la presència i la participació de les persones immigrades en tots els aspectes de la vida social, laboral, cultural i política.

Integrar sistemàticament la perspectiva de gènere als diferents programes i projectes, així com dissenyar programes específics per als col·lectius de dones migrades que pateixin discriminació múltiple. Assegurar la perspectiva de gènere en tots els programes d'inserció laboral.

Potenciar l'associacionisme mixt i no comunitarista perquè facin de connexió entre la societat d'acollida i la nouvinguda.

Lluitar contra el racisme i la discriminació, utilitzant qualsevol element divulgatiu que contribueixi a una bona cohesió social.

Propostes

- Presentarem la Llei d'acollida a Catalunya, que estableixi el marc d'actuació de les administracions a Catalunya, que permeti fixar de forma coordinada els serveis d'acollida que qualsevol Administració pública catalana ha d'oferir als seus residents, així com la definició dels deures que les persones adquireixen si viuen a Catalunya. Entre els serveis d'acollida podem destacar el programa d'acollida, obligatori per a qualsevol persona que s'instal·la a Catalunya i que inclouria la informació sobre drets i deures, coneixement de l'entorn, dels serveis i del país, cursos de llengua i itineraris formatius per a qui necessiti reciclatge professional.
- Establirem un sistema de primera acollida coordinat bàsicament amb les administracions locals, que són les més properes al conjunt dels ciutadans i que, per tant, tenen un millor coneixement de la realitat del seu territori.
- Potenciarem els programes de formació de professionals en l'atenció a la diversitat, en coordinació amb les universitats i els centres de formació.
- Impulsarem un observatori que analitzi les necessitats reals de mà d'obra de treball temporal.
- Impulsarem la formació en la diversitat cultural de l'Escola de Policia de Catalunya.
- Promourem l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana al món laboral.
- Vetllarem per l'aplicació dels instruments legislatius existents en matèria de discriminació.
- Realitzarem actuacions de sensibilització de la població, de promoció del coneixement i les rela-

- cions mútues i de foment de la convivència ciutadana.
- Crearem un programa d'acollida a l'entorn sanitari.
 - Impulsarem la participació amb veu pròpia en els òrgans en els quals es decideixin aspectes que afectin les persones nouvingudes: taules de participació municipals i del Govern de la Generalitat.

Esquerra: impulsora i garant de drets per a persones gais, lesbianes i transsexuals

Aquests últims anys s'han caracteritzat per un impuls notable de les polítiques socials. Esquerra ha estat la responsable d'impulsar quasi la totalitat de les polítiques socials des del Govern de Catalunya: educació, universitats, dona, joventut, gent gran, persones amb dependència, immigració... Una d'aquestes polítiques ha estat també la política per a gais, lesbianes i homes i dones transsexuals.

Per primera vegada aquestes polítiques figuraven al pacte de govern –el Pacte del Tinell– i posteriorment a l'Acord de Govern. Ha estat Esquerra la impulsora, des del Departament de Benestar i Família, de l'anomenada Llei d'adopció. Però molt més enllà d'aquesta llei puntual, el gran repte que Esquerra ha impulsat i ha aconseguit tirar endavant des del Govern és la creació d'una àrea que elabori i coordini les polítiques per al col·lectiu GLTB de forma transversal, adscrita al Departament de Presidència. Hem creat el Programa per al col·lectiu gai, lesbià i transsexual, i des d'aquest programa hem fet per primera vegada des del govern català actes públics de reconeixement i de suport al col·lectiu. I des del Programa hem estat els responsables d'elaborar i impulsar el Pla interdepartamental per a la no discriminació de gais, lesbianes i transsexuals. Un pla creat en un sentit inclusiu, transversal i en voluntat de transformar les polítiques que els departaments de la Generalitat estan realitzant. Així mateix, en la major voluntat de participació en les polítiques del govern s'han posat les bases per a la creació d'un Òrgan consultiu permanent que garanteixi les relacions entre la Generalitat de Catalunya i el teixit associatiu GLTB a àmbit nacional, garantint així la presència i la participació de les entitats que actuen i treballen fora de Barcelona.

La presència d'Esquerra al Govern de Catalunya ha significat un impuls per als drets, llibertats i igualtat d'oportunitats de lesbianes, gais i transsexuals. Però també des dels municipis, Esquerra ha jugat un paper important. Un exemple clar és l'Ajuntament de Barcelona, on des de la Regidoria de Dona i Drets Civils s'ha fet una aposta clara i contundent per tal que les polítiques per al col·lectiu GLTB estiguin a un lloc destacat de l'agenda política, amb la creació i impuls del Consell Municipal de gais, lesbianes i homes i dones transsexuals. Un consell que recull tot el teixit associatiu GLTB a la ciutat i estableix fórmules per tal de mantenir de forma permanent i clara un diàleg entre societat civil i administració. Així mateix s'ha donat un important, clar i desacomplexat suport institucional al 28-J. Així mateix s'ha estat fent un control, seguiment i suport als afectats per atacs i discriminacions per motius d'homofòbia i transfòbia des de l'Oficina per la No-Discriminació (OND).

Però no només des del govern, ja sigui municipal o nacional, Esquerra ha fet feina. Podem dir que des del Govern, Esquerra ha impulsat polítiques i des dels grups parlamentaris ha estat el garant i el vigilant per tal que altres polítiques es duguin a terme o s'aprovin mocions de suport al món GLTB. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra al Parlament de Catalunya hem donat suport a la llei d'adopció, hem donat suport a la resolució de reconeixement als gais, lesbianes i transsexuals perseguits i represaliats per la dictadura i hem donat suport a altres resolucions que hagin significat algun pas o reconeixement per als drets de persones transsexuals, gais i lesbianes. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés dels Diputats hem donat suport a la llei de matrimoni, hem estat la garantia per tal que s'acabi elaborant la llei d'igualtat de gènere a través d'una interpel·lació fent-se ressò de les demandes dels grups de transsexuals. I en tot cas Esquerra ha estat un element de pressió per tal que aquestes lleis siguin el més ambiciosos possibles, i no es facin renúncies als nostres drets.

En definitiva, Esquerra ha estat i vol continuar sent el partit proper i sensible a la realitat, les necessitats i la lluita de les persones gais, lesbianes i transsexuals. I diem lluita perquè hem avançat molt en aquest recent període però encara ens queda una gran lluita per guanyar: la batalla social. Quan Esquerra ha estat clau és quan hem avançat en aquest àmbit, i per això és necessari que continuem sent presents amb força, per tal de garantir unes polítiques transversals i inclusives. Esquerra creu i defensa en solitari els principis republicans de ciutadania. I és per aquest motiu que no creiem que nosaltres: els gais, lesbianes i transsexuals siguem diferents de la resta. El que creiem és que som igual de ciutadans que la resta i, per tant, el que volem són unes polítiques que en cap cas separin o discriminin en funció de l'orientació sexual o de gènere, sinó que en tot moment garanteixin els drets de tothom i construeixin una societat lliure i en plenitud d'igualtat d'oportunitats. Amb aquest període al Govern de la Generalitat de Catalunya hem posat les bases per tal de desenvolupar aquestes polítiques i el que volem ara és desenvolupar-les, perquè només nosaltres garantirem la continuïtat de les polítiques GLTB amb aquest sentit inclusiu i transversal.

Per a Esquerra un govern no pot governar d'esquena a la gent i ha d'escoltar totes les realitats. Ho hem demostrat quan hem estat al Govern i ho hem garantit amb la nostra força a través dels grups parlamentaris. Tot això, per tal de posar les bases d'una societat sense homofòbia ni transfòbia. Unes bases per la plena igualtat social.

ELEMENTS DEFINIDORS

Ens comprometem a promoure Catalunya com a país obert i d'acolliment amb l'objectiu de garantir el màxim respecte cap als Drets Humans de gais, lesbianes i transsexuals fent de la capital del país, Barcelona, i tot el teixit territorial, un referent europeu.

Garantir jurídicament el dret de les lesbianes a formar família amb l'acceptació de maternitat prèvia a la inseminació artificial.

Reforçar internacionalment el màxim reconeixement per al 28 de Juny com a Dia Internacional de gais, lesbianes i transsexuals en àmbits com el Parlament Europeu o l'ONU.

Aprofundir en el sistema participatiu de les diferents organitzacions de drets civils, entitats empresarials i associacions lúdiques pel bon desenvolupament de l'àmbit GLTB de Catalunya.

Aplicació del Pla transversal de polítiques per a gais i lesbianes previst pels pròxims 6 anys. Principals mesures:

PER UNA EDUCACIÓ SENSE DISCRIMINACIONS EN L'ÀMBIT GLTB

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de l'educació pel que fa al col·lectiu GLTB.

Propostes

- Impulsarem els continguts GLTB (de gais, lesbianes i transsexuals) en el si dels itineraris de formació.
- Incorporarem el fet GLTB en la formació continuada.
- Garantirem els recursos bibliogràfics GLTB en centres docents i de formació.
- Garantirem la cohesió interna del corpus educatiu, sense discriminació GLTB.
- Plantejarem l'educació GLTB a l'ensenyament en els plans de coeducació de manera que cap component de la comunitat educativa en quedi fora.

PER UNA MILLOR SALUT EN L'ÀMBIT GLTB

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la salut pel que fa al col·lectiu GLTB

Propostes

- Establirem centres de referència per l'àmbit GLTB.
- Complementarem plans formatius GLTB pels professionals de la salut.
- Aprofundirem en les campanyes de prevenció de la SIDA i de MTS per a determinats col·lectius: joves, dones, gent gran, sords i cecs...
- Afavorirem mesures de prevenció de les MTS en els locals d'oci nocturn.
- Garantirem la total protecció de dades de les persones afectades per MTS de manera que no puguin ser usades en contra seva en cap mena de relació laboral, contractual o d'altres.

PER UNES MILLORS POLÍTIQUES SOCIALS EN L'ÀMBIT GLTB

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit del benestar social pel que fa al col·lectiu GLTB.

Propostes

- Desenvoluparem la Llei d'Unions Estables de Parella amb el reconeixement de la pròpia voluntat per formar part d'una parella de fet.
- Augmentarem el suport a les entitats i associacions GLTB.
- Treballarem el fenomen de la migració també des del prisma GLTB aportant informació a la població d'arribada, prenent-ne informació i afavorint la integració de la població de gais i lesbianes i transsexuals que puguin arribar al nostre país.
- Elaborarem protocols amb les Llars de jubilats, Centres de Dia i Residències de gent gran que garanteixin el respecte a la població GLTB.
- Resoldrem la situació de la població transsexual, gai i lesbiana reclusa amb la garantia de respecte a les presons de Catalunya cap al fet GLTB.
- Afavorirem el diàleg interreligiós i l'administració per evitar cap mena de comportament o discurs amb homofòbia o transfòbia.

PER UN MILLOR ACCÉS A LA CULTURA EN L'ÀMBIT GLBT

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la cultura pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Incorporarem el fet homosexual i transsexual al conjunt de programacions culturals que es fan a la xarxa pública i subvencionada.
- Garantirem la presència de material bibliogràfic a la xarxa de biblioteques de Catalunya.

PER UNES MILLORS POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ EN L'ÀMBIT GLBT

Ens comprometem a impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de les polítiques d'ocupació pel que fa al col·lectiu GLBT

Propostes

- Vetllarem perquè es respecti la Directiva europea de no discriminació en l'àmbit laboral.
- Impulsarem instruments per foragitar el «mobbing» per causes GLTB

PER UNA MILLOR JUSTÍCIA EN L'ÀMBIT GLBT

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la justícia pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Elaborarem normativa antidiscriminatòria.
- Proposarem al Parlament la creació, dins la Sindicatura de Greuges, d'una figura GLTB.
- Formularem protocols per als cossos de seguretat per al correcte tractament de les problemàtiques GLTB.

PER UNA COMUNICACIÓ SENSE DISCRIMINACIONS EN L'ÀMBIT GLBT

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la comunicació pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Aplicarem el codi deontològic als mitjans públics garantint el respecte al fet GLTB.
- Portarem a l'Oficina de defensa de la Audiència tots els programes amb continguts discriminatoris per a l'àmbit GLTB.

Fem realitat l'emancipació juvenil

Amb l'acord del Tinell i els dos anys que Esquerra ha impulsat les polítiques de joventut hem passat d'unes polítiques només d'oci i lleure a unes polítiques encaminades a garantir l'emancipació juvenil. Així, la Secretaria General de Joventut i tot el Govern de la Generalitat ha de fer polítiques per resoldre els problemes reals dels joves que avui, entre d'altres, són: l'accés a l'habitatge, la precarietat a la feina, la salut i l'educació.

Per primera vegada ens trobem amb una generació més ben preparada que les anteriors però amb unes perspectives de nivell de vida inferiors a les dels seus pares i mares. Aquest fet, pren més relleu quan encara estem a distància de la mitjana europea en àmbits com l'edat d'independitzar-se, el nivell d'estudis, la precarietat laboral juvenil, etc.

És per això que apostem per la universalització de la garantia del dret a l'emancipació dels i les joves, i per fer-ho proposem la redacció de la Llei per l'emancipació juvenil, com a mecanisme per donar un nou impuls al Pla nacional de la joventut. En la redacció d'aquesta llei hi han de participar els diferents agents implicats, com la Generalitat (diferents conselleries i departaments), les organitzacions polítiques i sindicals i entitats juvenils creant un marc on situar les polítiques prioritàries cap als i les joves. Al mateix temps s'ha d'iniciar una feina per adaptar la llei a la diversitat territorial de Catalunya. Per aquest motiu, s'han de crear taules territorials on els diferents agents que actuen sobre el jovent en un territori concret puguin coordinar-se.

Un dels objectius bàsics de la llei ha de ser la creació d'oficines d'emancipació juvenil, que unifiquin els serveis al territori i els adaptin a la seva realitat. Les oficines d'emancipació juvenil (antics Punts d'informació juvenil) han de ser el centre on s'unifiquin tots els serveis (treball, habitatge, assessorament, etc.) que possibiliten l'emancipació del jovent.

Finalment, un dels altres grans objectius de la llei ha de ser la potenciació dels crèdits per a l'emancipació juvenil, els quals, sota l'aval de la Generalitat i amb un tipus d'interès preferent i sense comissions, les entitats financeres facilitin préstecs als joves per accedir a l'habitatge, per ampliar la seva formació i per emprendre projectes empresarials.

HABITATGE

POLÍTIQUES ACTIVES

Un dels principals problemes del jovent avui és l'accés a l'habitatge. Cal fer polítiques actives per resoldre-ho i possibilitar així l'emancipació.

Propostes

- Reservarem un 50% dels pisos protegits que es construeixin per a joves menors de 30 anys.
- Crearem un Pla nacional d'habitatge jove, augmentant l'oferta d'habitatge protegit, impulsant la col·laboració de la Generalitat amb el món local per garantir la dotació d'habitatge protegit arreu del territori.

FOMENTAR EL LLOGUER

L'administració ha d'intervenir en el mercat, sobretot de lloguer, per fer aflorar molts habitatges que estan buits i es podrien llogar.

Propostes

- Garantirem l'existència d'un parc públic permanent d'habitatge protegit de rotació.
- Donarem un impuls real al programa de cessió d'habitatges que consisteix que un propietari acorda amb la Generalitat un lloguer per 5 anys i es compromet a retornar l'habitatge en perfecte estat i a pagar puntualment el preu acordat de manera que el propietari no assumeix el risc d'impagament a canvi d'un lloguer inferior al de mercat. Tots aquest pisos es posarien a disposició dels joves a preus assequibles.
- Augmentarem la quantitat i durada dels ajuts al pagament del lloguer per a joves.

TREBALL

COMBATRE LA PRECARIETAT

La precarietat és el principal problema laboral dels joves d'avui. Cal fer polítiques que tendeixin a garantir feina estable i de qualitat per als joves.

Propostes

- Establirem les clàusules socials en totes les actuacions i subcontractes per part de la Generalitat, on es valorin especialment les empreses d'inserció.
- Potenciarem els Plans de transició al treball (PTT) com a fórmula per oferir una sortida professional als joves amb perill d'exclusió social.
- Potenciarem els programes destinats a informar sobre el món del treball en els centres d'educació, posant especial èmfasi en la legislació, les sortides professionals, l'alternativa de l'autoempresa i el foment de la salut i seguretat laboral.

L'ADMINISTRACIÓ PROPERA I EFICAÇ

Les oficines joves de treball són el punt on el jove pot trobar tota la informació que necessita a l'hora d'accedir al mercat laboral.

Propostes

- Crearem una Xarxa d'Oficines Joves de Treball de la Secretaria General de Joventut. Potenciarem les ja existents, configurant una xarxa d'oficines amb col·laboració amb els ajuntaments amb els següents serveis: assessorament laboral, orientació professional, la formació continuada, assessorament per al jovent emprenedor, borsa de treball i suport sindical.
- Impulsarem un Acord Nacional per a l'Ocupació Juvenil amb la col·laboració de les administracions i agents socials que tenen Catalunya com a àmbit d'actuació, on es determinin actuacions per tal de millorar la qualitat i la quantitat de l'ocupació.

EDUCACIÓ**CONTINUAR MILLORANT LA FORMACIÓ PROFESSIONAL**

Cal seguir en la línia iniciada per Esquerra de dignificar i millorar la Formació Professional, adequant-la a les necessitats del mercat laboral i del territori.

Propostes

- Continuarem adequant l'oferta de Formació Professional a les necessitats de les empreses i del territori.
- Continuarem augmentant l'oferta quantitativa i qualitativa en Formació Professional, establint mesures per poder estudiar en horari flexible i a distància.

MILLOREM LA UNIVERSITAT

Cal que la internacionalització de la Universitat es faci garantint el dret a estudiar en català. Cal posar els mitjans per apropar la Universitat i fer-la més sostenible.

Propostes

- Articularem un Pla d'acollida per als estudiants Erasmus introduint-los a la llengua catalana perquè puguin participar a classe amb normalitat.
- Crearem xarxes de transport públic entre els pobles i ciutats amb els nuclis universitaris que comptin amb descomptes per als i les estudiants.
- Dotarem els centres universitaris d'infraestructures adequades per a la plena integració de les persones amb discapacitats.
- D'acord amb les universitats públiques, tendirem cap a la possibilitat d'horaris intensius, de matí o tarda, perquè sigui possible compaginar mercat laboral i formació superior.
- Fomentarem l'aprenentatge de llengües estrangeres tot abaratint-ne els cursos.

MÉS BEQUES PER ALS I LES ESTUDIANTS I MÉS PARTICIPACIÓ

Cal que els i les joves catalans no estiguin discriminats a l'hora de rebre beques per estudiar.

Propostes

- Complementarem la dotació econòmica que reben les beques ERASMUS.
- Adequarem la política de beques i ajuts econòmics a la realitat socioeconòmica de Catalunya i que en la seva concessió es tinguin en compte criteris d'objectivitat, mèrits i capacitats.

- Garantirem i augmentarem la participació dels estudiants en tots aquells organismes propis de la Generalitat com el Consell Interuniversitari de Catalunya i l'Institut Joan Lluís Vives.
- Crearem les beques Joan Fuster que potenciïn l'intercanvi d'estudiants entre les diferents universitats dels Països Catalans.

SALUT

INFORMACIÓ: LA CONDICIÓ NECESSÀRIA

La informació és el requisit bàsic per afrontar una vida i una sexualitat plena. Cal seguir treballant per tal que els i les joves sàpiguen a quins riscos s'exposen quan han de prendre decisions.

Propostes

- Potenciarem i promourem el reconeixement de l'educació sexual en els programes d'educació formal, no formal i informal.
- Apostarem per la gratuïtat del preservatiu masculí a curt termini i del femení a mitjà termini, posterior a un procés de normalització i integració d'aquest. Hem de tenir en compte que el preservatiu és l'únic mitjà de protecció eficaç davant les MTS i el Sida.
- Potenciarem una xarxa d'informació als centre d'informació juvenil sobre conductes addictives que abasti la tipologia de drogues existents i els efectes que produeixen.
- Promourem i impulsarem un model i una xarxa d'oci alternatiu que impulsi nous elements ludico-culturals.
- Impulsarem, als centres d'oci i de consum, campanyes informatives promovent un consum responsable i crític.

Civisme i participació per a un país republicà

Amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones, la societat catalana necessita un compromís de l'administració i del conjunt dels ciutadans i ciutadanes per tal de trobar els canals de convivència més satisfactoris per a tothom. Un element imprescindible per assolir aquest benestar social és el civisme; és a dir, tant allò que ens ajuda a reforçar els nostres vincles de comunitat com el respecte profund per la llibertat individual i col·lectiva.

És en aquest sentit que els anomenats equipaments cívics esdevenen eines adients per impulsar les polítiques i les accions encaminades a fomentar la cultura del respecte a les persones i a la seva interrelació, ja que són espais de trobada oberts a tothom amb unes característiques estructurals i funcionals idònies per la dinamització sociocultural i l'acció comunitària.

És imprescindible fomentar i promoure l'associacionisme i el voluntariat, mitjançant el suport a les necessitats funcionals de les entitats i la potenciació del treball en qualitat en les entitats, l'impuls de les estructures de segon nivell com a creadores de xarxa, potenciar la participació, la formació i la presa de decisions dels seus membres i la implicació de les entitats en les línies estratègiques de les polítiques públiques de suport a l'associacionisme i voluntariat, com també la continuació del treball per la consolidació del marc referencial del Països Catalans i de promoció de l'intercanvi i en el treball en xarxa a escala internacional de les entitats catalanes.

CREAR LA LLEI D'EQUIPAMENTS CÍVICS

Volem regular els equipaments cívics de Catalunya, entenent per aquests tots aquells espais dotats d'infraestructures i de recursos que tenen com a finalitat principal la promoció del civisme, la convivència social i el respecte, el foment de les relacions interpersonals i intergeneracionals, el creixement de la persona i la seva participació social i comunitària i la col·laboració amb el teixit associatiu.

Propostes

- Creació de la Xarxa d'equipaments cívics que estarà formada pel conjunt coordinat de tots els equipaments cívics de Catalunya, sigui quina sigui la seva titularitat i forma de gestió (casals cívics, casals de joves, casals de la gent gran, ludoteques, hotels d'entitats, casals del Mar, Ate-neus...). Serà funció de la Xarxa l'organització que gestioni i coordini els recursos dels diferents equipaments que hi estiguin adherits per tal d'evitar duplicitats.

- Creació del Consell d'equipaments cívics de Catalunya on seran representades les administracions i les associacions municipalistes i locals, les universitats, els col·legis professionals, els sindicats, la Federació d'Ateneus i les entitats representatives del voluntariat cívic.

LUDOTEQUES, ESPAIS DE TROBADA PER ALS MÉS PETITS I LES SEVES FAMÍLIES

Volem desenvolupar la normativa corresponent a aquesta tipologia d'equipament civicosocial que en cap cas, tindran una voluntat de suplència de les llars d'infants. Aquesta normativa reglamentarà:

- El concepte, les condicions, les competències i les funcions de les ludoteques.
- Les tipologies de ludoteques.
- Les condicions que han de complir els espais i els locals.
- El règim d'autoritacions i d'inspeccions i de sancions en cas d'incompliment.
- Les funcions i la qualificació professional del personal i els drets i deures de les persones usuàries.
- I, especialment, la col·laboració interadministrativa.

Propostes

- Crearem i posarem en funcionament tres ludoteques de referència (a les Terres de l'Ebre, a l'Alt Pirineu–Aran i al Camp de Tarragona).
- Crearem ludoteques mòbils o itinerants per fomentar el joc com a eina d'aprenentatge i de formació cívica en les àrees més allunyades dels centres de demarcació.

GENT GRAN ACTIVA, APROFITAR L'EXPERIÈNCIA DE LA NOSTRA GENT GRAN

Volem impulsar el desenvolupament i la implantació d'un «carnet gran» seguint el model del carnet jove i el carnet +25 ja existents, adreçat a la gent de més de 65 anys. Aquest carnet, en col·laboració amb les associacions representatives de la gent gran, permetrà beneficiar-se d'avantatges i de descomptes en serveis diversos.

Vetllar pel compliment dels acords presos en el 5è Congrés de la Gent Gran de Catalunya, per tal de potenciar la participació i la capacitat de decisió i autonomia del Consell de la Gent Gran de Catalunya i de les persones grans organitzades en associacions i consells locals.

Propostes

- Dotarem el Consell de la Gent Gran de Catalunya dels mitjans humans, materials i tècnics necessaris perquè pugui continuar desenvolupant en llibertat la seva tasca.
- Impulsarem els Consells consultius comarcals de la gent gran, potenciant-los i millorant el sistema de designació de representants.

IMPULSAR EL CIVISME, CONSTRUIR LA CATALUNYA DE LA CONVIVÈNCIA I LA PARTICIPACIÓ

Ens comprometem a impulsar la cultura del civisme com a valor central de l'ideari republicà del nostre partit i el reconeixement i foment del treball voluntari, ajudar i facilitar la implantació dels projectes de les entitats, millorant-ne el seu finançament i afavorint les relacions entre l'administració i el tercer sector.

Propostes

- Impulsarem la campanya «Civisme arreu» en col·laboració amb les administracions locals per tal de sensibilitzar la població de Catalunya sobre els drets i deures de la població i de la convivència en societat.

- Aplicarem les propostes estratègiques elaborades en el marc del Pla nacional d'associacionisme i voluntariat i les propostes consensuades en el marc del Consell català del voluntariat durant la legislatura 2004–2006.
- Millorarem les línies de finançament i de suport a les associacions mitjançant la col·laboració entre les diverses administracions públiques i entitats privades.
- Aplicarem estratègies i ajuts a la millora de la qualitat en les associacions.
- Dotarem i facilitarem ajuts en matèria de noves tecnologies a les entitats d'àmbits rurals i semirurals que, per raons de mobilitat en el territori i de falta de recursos de proximitat, ho necessiten.
- Facilitarem assessorament i ajuts per la millora de la qualitat en les associacions.
- Implicarem l'àmbit universitari en processos d'investigació social d'associacions i d'entitats de voluntariat.
- Estendrem quantitativament i qualitativament la formació del voluntariat i del personal de les entitats.
- Millorarem els processos de captació de voluntariat i donarem suport a campanyes proposades per les entitats.
- Crearem programes i eines de facilitació de la participació interna de les associacions i entitats.

ACTUACIONS EN L'ÀMBIT DEL POBLE GITANO

Cal promoure polítiques inclusives destinades al poble gitano.

Propostes

- Desenvoluparem les línies d'actuació previstes i consensuades en el Pla integral del poble gitano de Catalunya, fent especial esment en:
 - La incorporació al mercat laboral.
 - La promoció a l'accés a un habitatge digne.
 - La promoció dels joves i les dones com a motor de canvi social.
 - La lluita contra l'absentisme escolar potenciant el nombre i l'àmbit d'actuació del mediador intercultural, així com la seva formació i els mitjans i recursos adients.
- Impulsarem programes per donar a conèixer la llengua caló, pròpia de la comunitat gitana.
- Crearem el Centre cultural del poble gitano, que actuï com a difusor de la cultura i identitats gitanes com també de centre de recerca de la història del poble gitano a Catalunya.
- Dotarem de més mitjans tècnics i recursos humans al Consell assessor del poble gitano a Catalunya.
- Impulsarem plans específics de desenvolupament comunitari i cohesió social en aquelles poblacions catalanes en què hi ha una major presència de gitanos i gitanes.

La cultura, el nostre segell al món

Des d'Esquerra, entenem la cultura com un fet de vertebració social i com una eina de construcció nacional. Cada ciutadà i ciutadana del nostre país ha de tenir la possibilitat d'accedir a la utilització i/o creació de recursos culturals en un doble vessant: refermant la pertinença a una col·lectivitat, però també com a via d'interpretació de la realitat i potenciació de la pròpia creativitat. El fet cultural ha de disposar d'una extensa xarxa de complicitats positives sorgides de la iniciativa de qui n'ha de ser el protagonista, la seva ciutadania, amb el suport constant de l'administració, que l'hi ha de donar suport i complementar. Culturalment parlant, doncs, necessitem una Catalunya en xarxa que esdevingui el teixit d'un país que es reconegui com a tal.

Qui havia de coordinar el procés de recuperació i de consolidació dels paràmetres de modernitat, després de la recuperació ciutadana del fet cultural, als anys de la transició, no va fer els passos que calien. Els ajuntaments van centralitzar els seus esforços en la recuperació dels espais públics i la programació d'espectacles. A tot estirar, hi podríem afegir la investigació en història local. Però durant la llarga etapa de CiU, els successius governs de la Generalitat no van saber establir un criteri clar a l'hora de marcar les gran línies culturals que havien d'aixoplugar la iniciativa ciutadana. De fet, ni tan sols es pot dir que la política cultural d'aquells anys anés a favor de les tesis del catalanisme conservador que defensava la coalició governamental. La manca d'un criteri definit a àmbit programàtic, una certa voluntat d'accontentar sectors diferents sense cap planificació prèvia i un evident clientelisme van acabar dibuixant una proposta de política cultural global fonamentalment erràtica i, amb els anys, profundament desmobilitzadora.

Els darrers dos anys i mig, amb el Departament de Cultura en mans del PSC, no han servit per resoldre la situació. Tot i que l'augment pressupostari ha estat notable i s'han complert alguns dels compromisos de l'Acord del Tinell (col·laboració entre el TNC i el Teatre Lliure, major capacitat empresarial i professional de l'ICIC, presentació de plans d'equipaments...) la majoria no han estat desenvolupats, ja sigui per incapacitat dels equips que han gestionat el Departament, ja sigui perquè aquests equips han estat allunyats ideològicament dels seus continguts.

En aquest sentit, no s'ha creat el Consell de les Arts, la gestió de l'Institut Ramon Llull ha estat manca de criteris clars, el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana ha dut a terme una política contradictòria i fins i tot regressiva, no s'han implementat les xarxes públiques d'equipaments territorials, no hi ha hagut mapa actualitzat de biblioteques, no s'ha creat el Museu Etnològic de Catalunya, no s'ha redefinit la funció del Museu d'Història de Catalunya... Tot això ha desparat

els recels d'amplis sectors del món de la cultura, que han vist com es passava de l'anterior etapa d'indefinició a una nova etapa de manca de gestió i de presa de posició com a mínim «anacionals». L'exemple més clar és el desgavell organitzatiu de la presència de la nostra cultura a la Fira de Frankfurt i la confusió propiciada entre el que és la cultura d'un territori i l'expressió lingüística d'una literatura.

La visió de la nostra realitat cultural i patrimonial que ha tingut el Departament de Cultura ha mantingut el concepte centrípet que havia regit els governs anteriors. Així, entitats, mostres culturals i elements del patrimoni històric i arquitectònic que no han tingut el suport necessari de Cultura han hagut de trobar-lo en d'altres departaments del Govern, especialment el de Presidència.

El nostre és un país de talent i de creativitat, de tradició associativa i de vivència de la modernitat. Per això, cal potenciar i canalitzar aquesta creativitat i donar suport a les indústries i a les institucions que la transporten a la societat i la posen al servei dels ciutadans.

Cal capgirar la situació i fer que la cultura recuperi l'espai de centralitat social que mai no hauria d'haver perdut. I que ho faci sense vergonyes ni manies de cap mena, assumint la seva pròpia existència com a sector definidor, com cap altre, de la nostra identitat nacional. Per assolir-ho, proposem treballar sobre tres conceptes concrets:

LA CULTURA, SERVEI BÀSIC

De cara a recuperar la seva centralitat, la cultura ha de tenir la consideració de servei bàsic i així ho ha de recollir el corpus legislatiu corresponent. Cal, doncs, revisar el marc vigent en matèria de cultura, també des de la perspectiva municipal, partint del principi de subsidiarietat, i formalitzar una estructura de relacions entre el Departament de Cultura i els ajuntaments que incorpori les competències pròpies de cadascú –i el seu corresponent finançament– almenys en els àmbits del patrimoni, la lectura pública i les arts escèniques i musicals, així com en l'educació artística.

Entenem aquesta proximitat com una porta d'accés inicial i universal a la cultura. En aquest sentit, hi ha un àmbit específic del sector que reuneix com cap altre, per les seves característiques, aquesta condició de «primera porta d'accés cultural». Ens referim al punt que concentra tota l'activitat existent entorn d'allò que coneixem com a «lectura pública», és a dir, la biblioteca.

La biblioteca esdevé el punt cultural de proximitat per excel·lència. Més enllà de l'efecte immediat de posar a disposició de la ciutadana –i a prop seu– el «coneixement» entès d'una manera genèrica. Fa ja força temps que ha deixat de ser un espai on únicament s'hi podia «consumir», per passar a ser un indret on es pot «generar» cultura, tant de manera activa com des de la relativa passivitat d'un espectador. L'amplíssima gamma d'activitats culturals de tota mena que s'hi desenvolupen així ho facilita. Per això, proposem l'establiment urgent d'un Pla de biblioteques que hauria de tenir com a punts fonamentals la potenciació de les biblioteques comarcals, l'assoliment d'una xarxa única de biblioteques públiques, un suport actiu a polítiques de foment de la lectura, especialment entre els joves, i la reconversió de la Biblioteca de Catalunya com a gran referent cultural nacional. A més, i com a objectiu concret, ens proposem dotar d'una biblioteca tots els municipis més grans de 3.000 habitants. Tot plegat, ha de facilitar la universalització dels serveis bibliotecaris per a tots els ciutadans de Catalunya.

LA CULTURA, PUNT DE TROBADA

Com a terra de cruïlles, Catalunya s'ha anat construint i reconstruint constantment a si mateixa. En un món cada cop més globalitzat, es fa imprescindible establir un espai comú on puguin coincidir i dialogar les diverses realitats socials existents a casa nostra. Ens cal un nexa d'unió, i la cultura ha d'assumir aquesta responsabilitat i convertir-la en potencialitat.

Apostem per fomentar el coneixement de la cultura d'acollida com a dret dels nouvinguts, per tal d'assolir aquests espais de trobada. És en aquest sentit que el Govern ha de col·laborar amb els municipis per tal que aquests puguin implementar com a base de la seva actuació polítiques de proximitat, principalment Plans locals d'acollida que incloguin programes de col·laboració amb les entitats associatives, per tal d'incorporar les persones nouvingudes a les diverses activitats que s'hi desenvolupen. Cal promoure un associacionisme de base, integrador i intercultural, que defugui el model associatiu dominat pel que podríem denominar «endogàmia cultural».

D'entrada, cal potenciar els mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per constituir un veritable espai audiovisual català que pugui assumir la finalitat pedagògica de difondre les cultures d'arribada i despenalitzar conceptes com immigració o diversitat cultural. Si el conjunt de la població du a terme un 90% d'activitats comunes, cal que aquesta realitat quedi reflectida també a la ficció televisiva.

L'acceptació social del fet migratori és una condició bàsica per a la seva integració, i aquesta no es pot aconseguir només amb polítiques socials més o menys avançades, si no es potencien els referents identitaris comuns dels quals estem parlant.

HORITZÓ 2014: UNA CULTURA AL MÓN

Sense una idea de país, sense la internacionalització de la cultura catalana amb un segell singularment propi, la nostra realitat cultural resta coixa. A les portes del 300 aniversari de la guerra de Successió, apostem per endegar un procés d'autoreflexió que ens serveixi per donar el gran pas endavant que ens ha de situar definitivament en el mapa del món. Volem convidar la societat catalana a participar en un gran projecte col·lectiu engrescador, en un gran somni per a tothom: formar part d'un pla de creixement i autoestima que, d'una vegada per totes, ens posi a l'alçada dels països europeus més avançats en matèria cultural i d'accés al coneixement.

Proposem utilitzar, per aconseguir-ho, el paraigua de la «Comissió Catalunya 2014», creada durant la darrera legislatura a iniciativa d'Esquerra i els objectius inicials de la qual són «recuperar i divulgar la memòria de la Guerra de Successió i les conseqüències que va tenir per l'organització política i institucional de Catalunya». Cal deixar clar, però, que no entenem la recuperació de la memòria com un fet reduccionista, únicament commemoratiu i de rerafons mític. L'anàlisi dels fets de 1714 ha d'esdevenir, com deïem, la gran excusa per reflexionar sobre nosaltres mateixos, quina és la nostra realitat i com podem posicionar-nos en el món. Volem treballar per aconseguir una veritable internacionalització de la cultura catalana, establint determinades estratègies genèriques com ara el tractament específic de la realitat catalana; la conversió de la nostra cultura –patrimoni, història, paisatge...– en un objectiu prioritari de l'experiència turística i, per tant, punta de llança de la «Marca Catalunya»; potenciar la presència internacional de la cultura catalana a través de la millora i l'augment de les emissions exteriors i via cable, plataforma digital o satèl·lit, de les emissores de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; i desenvolupar una veritable interrelació entre els diversos territoris dels Països Catalans, dotant de més potencialitat l'Institut Ramon Llull, com a instrument motor de la nostra projecció exterior.

L'ACCÉS A LA CULTURA

SUPORT A LA CREACIÓ

La intervenció del Govern al sector de l'expressió artística s'ha de fonamentar en assolir, des d'una perspectiva de servei públic, el suport a la creació i l'accés a la producció cultural, arribant arreu del territori i assumint, si cal, determinats riscos que el mercat no permet al sector privat.

Per això cal, entre d'altres mesures: potenciar el suport a la jove creació i a la innovació artística, sense que això exclouï dels ajuts la resta de creadors; i col·laborar amb les propostes del sector privat –empresarial i associatiu–, sempre des de la voluntat de no intervencionisme creatiu i no afavoriment de segments industrials concrets.

La llengua, com a un dels màxims exponents identificadors de la nostra cultura –especialment, pel que fa a l'expressió literària, dramàtica, musical i audiovisual–, ha de tenir un tractament prioritari. Cal dur a terme una política d'actuació que permeti tenir en compte l'especificitat lingüística catalana a l'hora de potenciar la creació.

Propostes. Arts escèniques

- Establirem circuits estables de les diverses arts de l'espectacle.
- Completarem la xarxa pública de centres de producció i creació artística, possibilitant el reequilibri territorial de l'oferta cultural i potenciant l'activitat de joves creadors i artistes locals.
- Inclourem, en la gestió del Teatre Nacional de Catalunya, l'objectiu d'ampliar les gires de les produccions del TNC arreu del territori.
- Apostarem per les sales alternatives com a generadors d'innovació cultural.
- Remodelarem l'organització del TNC, ja que ha de disposar d'una estructura directiva amb el format habitual dels teatres públics europeus: una Direcció Artística i una Gerència.
- Negociarem amb la Diputació de Barcelona el traspàs de l'Institut del Teatre al Departament d'Educació, per tal que esdevingui una veritable escola nacional d'art dramàtic i dansa.
- Desenvoluparem el conveni de col·laboració per a la creació d'un consell de coordinació entre els centres de creació d'arts escèniques, impulsant la creació d'un ens amb personalitat jurídica pròpia i amb la voluntat d'estendre'l arreu del territori.
- Elaborarem un Programa de Suport i Promoció al sector de la Dansa que contempli ajuts a la producció, potenciació de la creativitat, promoció interior i exterior, i mesures de formació i foment de públics.
- Impulsarem la Llei del Circ en el marc d'una política de regulació del sector i de formació dels seus professionals.
- Promourem el Teatre de Titelles en totes les seves modalitats, tant en les seves variants tradicionals i populars com en les contemporànies.

Propostes. Arts Plàstiques

- Establirem circuits estables, mitjançant convenis amb promotors privats i els ens locals.
- Construïrem una xarxa d'equipaments locals i territorials de difusió d'arts plàstiques contemporànies.
- Fomentarem la creació amb l'establiment de tallers d'artistes i espais per a l'intercanvi d'experiències.

Propostes. Creació literària

- Potenciarem la Institució de les Lletres Catalanes per l'ajut a la creació i difusió de la literatura catalana.

- Revisarem els estatuts de la Institució de les Lletres Catalanes perquè sigui més representativa de les associacions professionals.
- Revisarem els estatuts de l'Institut Ramon Llull de manera que, allà on diu que la seva finalitat és la projecció exterior de la cultura catalana, s'hi reculli específicament el suport a la literatura catalana així com totes les altres manifestacions de la cultura que, pel fet de ser específiques dels països de cultura catalana, no són objecte de promoció i suport per part de l'Estat.
- Garantirem la transparència en la programació i la gestió de l'Institut Ramon Llull, i els seus nomenaments.
- Potenciarem els itineraris literaris i les «cases d'autors» en coordinació amb l'administració local i amb els departaments competents en matèria d'educació i de turisme.
- Potenciarem la presència de la literatura i la cultura catalanes a Frankfurt:
 - Establirem la presència d'autors en llengua catalana com a representants únics de la literatura convidada en l'espai institucional finançat per la Generalitat dins de l'àmbit de la Fira.
 - Donarem suport a les editorials en la tria que duguin a terme per presentar els seus autors dins de l'àmbit de la Fira.
 - Garantirem la presència de totes les especificitats que conformen l'espai cultural català, incloses les literàries, en la mostra cultural que es desenvoluparà paral·lelament a la Fira.

Propostes. Música

- Promocionarem la música creada i produïda al nostre país i potenciarem la seva presència a les ràdios i televisions públiques.
- Establirem circuits estables per als diversos gèneres musicals mitjançant convenis amb promotors privats.
- Donarem suport a la millora dels estudis musicals en els diversos àmbits.
- Impulsarem la investigació i recerca al voltant de les obres musicals dels compositors catalans.
- Estendrem en el territori l'Aula de Música Tradicional.

EL CONSELL DE LES ARTS

Cal completar la creació d'aquest organisme, per tal de garantir el correcte desenvolupament dels diferents sectors que conformen la realitat cultural del nostre país sense que estiguin condicionats per les diferents conjuntures polítiques. No es poden repetir el conjunt de vacil·lacions, dubtes i endarreriments que han acabat convertint la no consolidació de l'ens en un dels grans incompliments de la legislatura pel que fa a la política cultural. Partint, doncs, de la feina feta fins ara, ens comprometem a la definitiva implantació del Consell, introduint a l'actual avantprojecte algunes modificacions.

Propostes

- Proposarem la modificació del nom del projecte inicial —«Consell de Cultura i de les Arts»— pel de «Consell de les Arts» .
- Assegurarem que el redactat de la Llei garanteixi que la seva composició serà prou representativa des dels punts de vista sectorial, territorial, generacional i de gènere.
- Garantirem que aquesta composició, de nomenament parlamentari, s'esculli a través del consens i sense quotes partidistes.
- Clarificarem les competències del Consell en matèria d'ajuts econòmics i en relació a d'altres organismes com l'ICIC i la Institució de les Lletres Catalanes.

CULTURA POPULAR I TRADICIONAL

Volem potenciar les activitats de cultura popular i tradicional, ja que formen part d'un patrimoni que cal preservar, i impulsar-ne la recreació o creació en tots els seus àmbits. Tot això com a conformant de la nostra identitat dinàmica i pròpia.

Entenent la cultura popular i tradicional catalana com la pròpia del país, promourem la interculturalitat com a eina d'intercanvi i integració, interactuant amb les manifestacions populars i tradicionals d'altres orígens que es produeixin als territoris dels Països Catalans.

És important concebre les polítiques referides a la cultura popular i tradicional des de les seves diverses dimensions: patrimoni, recerca, àmbit festiu o ritual i àmbit artístic, a més de la seva necessària difusió.

Cal posar a disposició dels agents de la cultura popular i tradicional els mecanismes necessaris per al desenvolupament i manteniment de les seves activitats i la seva difusió nacional i internacional.

Propostes

- Enfortirem les diverses funcions del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, tot reforçant el seu caràcter de centre de documentació especialitzat.
- Fomentarem les manifestacions populars i tradicionals com a precursors d'un nou turisme cultural.
- Obrirem a tots els elements de la cultura popular i tradicional les mostres internacionals de projecció de la cultura catalana.
- Ampliarem el suport, la diversitat i la distribució territorial de festivals, mostres i altres activitats de difusió de la cultura popular i tradicional.
- Estendrem arreu del territori el circuit de música i dansa d'arrel tradicional amb ofertes variades i programacions estables.
- Dotarem de més rigor la declaració de Festa d'Interès Nacional i elaborarem un decret sobre el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.
- Potenciarem els circuits de cultura popular i tradicional en l'àmbit dels Països Catalans.

LA GESTIÓ DE LA CULTURA I EL PATRIMONI

LECTURA PÚBLICA

Cal fer de les biblioteques públiques la porta d'entrada dels habitants a la informació i al coneixement, això és, a la informació local, científica i a la cultura en sentit genèric. Per aconseguir-ho, caldrà assolir una xarxa de biblioteques públiques única per tal de satisfer les necessitats d'informació, formació i difusió de la cultura i la seva universalització. A més, es fa imprescindible garantir l'accessibilitat a aquest tipus de serveis, tant en sentit físic com virtual.

Propostes

- Revisarem els indicadors del Mapa de Lectura Pública de Catalunya i elaborarem posteriorment un Pla de biblioteques.
- Establirem l'obligatorietat de crear biblioteques públiques en poblacions a partir de 3.000 habitants.
- Integram de manera efectiva les biblioteques catalanes de titularitat estatal al sistema de lectura pública.
- Farem un pla de formació per tal de millorar l'accés i l'ús de la informació per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

- Donarem suport a les polítiques de foment de la lectura i elaborarem un pla de foment en col·laboració amb altres actors culturals.
- Adaptarem totes les biblioteques públiques a les noves tecnologies, garantint-ne l'accés gratuït i universal.
- Elaborarem un pla especial d'adquisicions per tal d'augmentar el número de volums de les biblioteques i adequar-lo als estàndards internacionals.
- Implementarem els bibliobusos necessaris per tal d'abastar tot el territori rural que no disposa de serveis bibliotecaris fixos.
- Elaborarem un pla especial d'accessibilitat a totes les biblioteques públiques de Catalunya per tal de facilitar el seu ús a les persones amb discapacitats físiques.
- Col·laborarem amb el Departament d'Educació per garantir l'existència d'una biblioteca a tots els centres d'ensenyament no universitari.
- Impulsarem un programa de formació continuada per al personal de les biblioteques i un pla de qualitat.
- Crearem la Biblioteca Digital de Catalunya per tal d'integrar els seus continguts a la Biblioteca Digital Europea.
- Facilitarem l'accés digital a la producció bibliogràfica catalana.
- Crearem l'Oficina Catalana de l'ISBN i ISSN.
- Adaptarem les pàgines webs de les biblioteques públiques als estàndards d'usabilitat màxims del W3C (Consorti World Wide Web).

EL SERVEI D'ARXIU

Les propostes sobre arxius afecten necessàriament qüestions de memòria històrica, però també de creació –pel que té de «salvaguarda» de determinats corpus artístics– i de suport a d'altres àmbits, com el de la lectura pública, per la qual cosa les estratègies per desenvolupar en relació a aquest tema aniran estretament lligades a les de la resta.

Propostes

- Farem un pla especial de millora dels arxius locals i comarcals de Catalunya, en col·laboració amb les diferents administracions competents segons la Llei d'Arxius.
- Impulsarem la digitalització de la documentació d'interès arxivístic.
- Integram al sistema d'arxius de Catalunya els fons propis de Catalunya custodiats a l'Arxiu la Corona d'Aragó.

POLÍTICA MUSEÍSTICA I PATRIMONIAL

La veritable democratització cultural suposa posar el patrimoni –i la cultura en general– a l'abast de tots els ciutadans i ciutadanes del país, tenint en compte la diversitat de les seves formacions, necessitats i expectatives. Cal, així, estimular l'interès dels ciutadans pel seu patrimoni, fent-lo accessible tant en àmbit físic com intel·lectual i econòmic.

El patrimoni ha de tenir una concepció oberta i dinàmica, possibilitant la integració d'elements i manifestacions culturals representatives dels diversos col·lectius que configuren la societat catalana contemporània. A més, les institucions culturals catalanes han de projectar-se millor arreu del món, han d'inserir-se en xarxes internacionals de col·laboració i han de possibilitar l'accés dels ciutadans i ciutadanes del nostre país a manifestacions culturals de procedència i nivells internacionals.

Propostes

- Crearem l'Institut del Patrimoni Cultural.
- Potenciarem una xarxa interactiva de coordinació i promoció cultural que englobi tot el sistema de museus de Catalunya.
- Crearem el Museu Nacional d'Etnologia que donarà cobertura a una xarxa de museus etnològics i etnogràfics que vehiculin una concepció dinàmica i no essencialista de la cultura.
- Desplegarem en forma de xarxa territorial del Museu Nacional de Ciències Naturals.
- Atorgarem al Museu d'Història de Catalunya el rang de museu nacional.
- Consolidarem la xarxa de llocs històrics nacionals integrada per monuments i espais de memòria de significació nacional.
- Crearem un pla de museus territorials, que seran veritables centres d'atenció al patrimoni local, amb els recursos necessaris per fer-lo efectiu, que reconegui el caràcter estratègic d'aquestes entitats per al desenvolupament dels seus territoris i del conjunt del país.
- Reivindicarem la transferència a la Generalitat de la titularitat que ostenta actualment l'Estat sobre alguns museus, biblioteques, arxius i institucions culturals públiques situades a Catalunya.
- Ampliarem els idiomes utilitzats en la retolació dels diversos museus, tant públics com privats, com a un mínim a cinc idiomes: el català, l'anglès i les altres tres corresponents a les llengües que més ens visiten.
- Donarem suport institucional, amb tots els mitjans jurídics adequats, als particulars, les associacions i els ens locals propietaris històrics i morals d'elements patrimonials expoliats pel franquisme per tal d'iniciar els processos necessaris per la seva recuperació, especialment, el retorn de tota la documentació que encara es troba a l'Arxiu de Salamanca i que pertany a institucions o particulars de Catalunya.
- Promourem la protecció efectiva de determinats elements patrimonials, particularment els que conformen el patrimoni etnològic material i el patrimoni arquitectònic en nuclis històrics.
- Fomentarem la recerca i catalogació de tots els elements patrimonials del país en les seves diverses vessants.
- Promourem un desenvolupament sostenible del turisme cultural vinculat al patrimoni.

LA DIGITALITZACIÓ CULTURAL

Cal garantir una presència suficient de la cultura catalana a la xarxa, apostant per la idea de patrimoni digital, pel que fa a col·leccions bibliogràfiques, museístiques o arxivístiques, garantint que els continguts de creació subvencionats amb diners públics –produccions d'arts escèniques, concerts, llibres, catàlegs, exposicions virtuals...– estiguin a la lliure disposició de la població també des d'aquest vessant.

Propostes

- Proposarem l'adopció de les llicències de Creative Commons per tal de difondre els continguts culturals produïts majoritàriament amb diners públics.
- Promourem l'accés lliure i gratuït, via digital, a la producció cultural catalana finançada amb diners públics.

LA PROFESSIONALITZACIÓ DE LA GESTIÓ CULTURAL

Cal impulsar la formació en la gestió professional de les activitats culturals, adreçada a administracions públiques, entitats associatives i empresarials, com a instrument per garantir la pervivència de la vida associativa, de les iniciatives empresarials i dels projectes de les institucions. A més, cal fer possible que els municipis petits, així com l'associacionisme del país, puguin disposar de serveis de gestió cultural, patrimonial i festiva.

Propostes

- Promourem un pla de formació de gestors culturals.
- Facilitarem que les associacions culturals puguin disposar dels serveis de gestió cultural.
- Redactarem plans de cultura per als petits municipis per tal d'enfortir el seu teixit associatiu.
- Millorarem la gestió de les entitats associatives de la cultura mitjançant convenis per projectes.
- Establirem i promocionarem xarxes d'intercanvi arreu dels Països Catalans.

LA RECUPERACIÓ DE LA MEMÒRIA

El Govern de la Generalitat té l'obligació de vetllar per una política de memòria pròpia, que atengui la història de les nostres institucions i de la nostra gent. El dret a la memòria històrica és un dret bàsic de la persona, i constitueix una política pública que a Catalunya ve condicionada per la nostra identitat singular. A més, considerem que el treball al voltant de la recuperació de la nostra memòria històrica ha d'esdevenir la motivació perfecta per reflexionar sobre la nostra realitat social actual i encarar-la decididament cap al futur.

Propostes

- Elaborarem un pla integral per donar a conèixer la història i la cultura dels Països Catalans a través de diferents mitjans i adreçada a tots els sectors socials, esdevenint així un instrument d'integració i coneixement de la realitat cultural del país.
- Dinamitzarem de manera especial, mitjançant la Comissió 2014, la commemoració dels 300 anys de la Guerra de Successió per divulgar les conseqüències que va tenir per l'organització política i institucional de Catalunya.
- Consolidarem l'àrea única dedicada a la memòria històrica i la reflexió contemporània, a partir dels actuals Centre d'Història Contemporània de Catalunya, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis i el proper Memorial Democràtic Antifranquista, amb la inclusió d'un servei dedicat a l'organització i seguiment de commemoracions històriques i un Observatori de la repressió política i cultural sobre Catalunya.
- Desenvoluparem el Memorial Democràtic Antifranquista participatiu i vinculat científicament amb les universitats i l'Institut d'Estudis Catalans.
- Promourem la internacionalització de la història catalana a través de l'Institut Ramon Llull, la xarxa de lectorats, la política de traduccions i les noves tecnologies.

LA DIFUSIÓ DE LA CULTURA**EL CINEMA I L'AUDIOVISUAL**

Com a nació socialment avançada, hem de disposar d'un sistema audiovisual propi que vertebrï la cultura catalana i doni a conèixer internacionalment la manera catalana d'entendre el món.

Hem de reforçar el caràcter públic de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (futura Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals) com a eina de difusió dels valors ciutadans, element d'identificació nacional i promoció de la cultura catalana en el seu sentit més ampli.

I cal, també, consolidar una indústria del cinema i l'audiovisual arrelada al país per tal de potenciar la creació artística i la producció cultural que garanteixi l'accés de la població al consum cultural pel seu coneixement, ús i gaudi.

Propostes

- Consolidarem un espai audiovisual en català a través de l'adjudicació de 2 multiplex (8 canals) de TDT a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.
- Aprovarem la Llei Catalana de Cinema per potenciar la producció i exhibició cinematogràfica del cinema català a través de la gestió d'un ens específic i un finançament adequat amb l'objectiu de desenvolupar una cultura cinematogràfica pròpia de qualitat amb projecció internacional.
- Aprovarem una nova llei de la CCRTV que mantingui les garanties de desgovernamentalització i independència política.
- Treballarem per la màxima professionalització dels mitjans públics amb la finalitat d'assolir un servei públic nacional obert a totes les mostres de pensament i actuació política, social i cultural.
- Impulsarem el desplegament de la TDT assolint la cobertura de tots els canals previstos (locals, catalans i estatals) a final del 2009 a tot el territori.
- Vigilarem el compliment estricte de les condicions de concessió de les llicències de Televisió Digital Terrestre (TDT), especialment en relació a l'arrelament al territori dels canals públics i privats, afavorint la qualitat en els continguts.
- Potenciarem els serveis interactius de la TDT com a eina d'administració oberta i de servei al conjunt dels habitants, especialment potenciant l'accessibilitat de les persones amb discapacitats sensorials.
- Impulsarem el Canal Euroregió de la TDT.
- Vetllarem pel compliment estricte de la Llei de l'Audiovisual aprovada pel Parlament de Catalunya en la gestió de l'espectre radioelèctric i la comunicació de proximitat.
- Donarem un impuls decidit a l'Agència Catalana de Notícies per consolidar-la.
- Potenciarem l'impuls del Baròmetre català per tal de tenir una eina imprescindible per conèixer els consums culturals i comunicatius de la població, comarca per comarca.
- Vetllarem perquè el contracte-programa Govern-CCRTV incorpori tres elements claus: garantir que l'oferta pública de televisió serà referent amb l'apagada analògica, una major implicació en continguts i serveis de la seva oferta respecte la realitat cultural i lingüística dels Països Catalans i la consolidació de l'estructura productiva de la CCRTV.
- Planificarem i clarificarem la concessió de les noves llicències de ràdio mitjançant concurs públic atenent la presència del català.
- Incentivarem el desenvolupament del tercer sector de ràdio per tal d'afavorir al màxim la qualitat democràtica de la comunicació.
- Revisarem el projecte «TR3SC», deixant-ne la gestió exclusivament en mans de la CCRTV.

LES INDÚSTRIES CULTURALS

Cal consolidar el teixit industrial necessari per tal de garantir que la creació artística pugui arribar a tota la població pel seu coneixement.

Assolir una massa consumidora, crítica i estesa arreu del territori amb igualtat d'oportunitats.

Evitar qualsevol tipus de fractura que impedeixi l'accés a la creació i als productes culturals, ja sigui econòmica, social, tecnològica o territorial.

Propostes

- Ampliarem l'àmbit i els criteris d'actuació de l'Institut Català de les Indústries Culturals amb la voluntat d'arribar a tots els sectors.
- Impulsarem una política de suport empresarial i de mercat a les discogràfiques catalanes, perquè afavoreixi la creació i la difusió dels cantants, músics i grups del país en els diversos gèneres.

- Elaborarem un pla de suport a les llibreries i a aquelles empreses del llibre que potencien la venda de títols en català.
- Primarem la difusió i la interrelació entre els creadors i els seus productes entre els diferents països de parla catalana.
- Establirem un mecanisme públic de concurs per a l'edició o coedició de les publicacions de la Generalitat d'interès comercial i susceptibles de ser posades a la venda.
- Mantindrem la regulació dels preus fixos dels llibres, clarificant-ne la normativa.
- Impulsarem la millora de la qualitat de les discogràfiques que afavoreixi la creació i edició musical dels cantants, músics i grups del país.
- Vetllarem per la transparència i l'equitat en l'atorgament de subvencions públiques als mitjans escrits que publiquin en català.

PROPIETAT INTEL·LECTUAL

La propietat intel·lectual té l'objectiu bàsic de la promoció de la creació literària, artística i científica, protegint de forma equilibrada els drets de tothom a prendre part de la vida cultural i a gaudir de les arts i del progrés. Alhora, cal protegir també els interessos morals i materials dels autors, artistes i altres persones que contribueixen a la producció i difusió de la cultura.

La defensa dels interessos econòmics dels titulars dels drets d'explotació ha de ser compatible amb la potenciació d'altres formes d'explotació dels drets d'autor basats en l'accés lliure a la informació i la cultura. Autors, creadors, productors i altres agents culturals han de disposar de la màxima informació i suport institucional per decidir la millor manera d'explotar la seva obra.

Propostes

- Assumirem de manera efectiva i unificada les competències executives en la matèria (registre de la propietat intel·lectual, autorització, revocació i supervisió de les entitats de gestió de drets, entre d'altres).
- Crearem un centre d'informació i documentació sobre propietat intel·lectual per tal de divulgar la propietat intel·lectual des de tots els punts de vista i assessorar jurídicament els autors, creadors, productors i consumidors.
- Impulsarem la creació d'una entitat de gestió de drets d'autor d'àmbit català.
- Gestionarem de manera adequada els drets d'autors de les obres cedides al Govern de Catalunya, vetllant en tot cas perquè es facin efectius i passin a domini públic.
- Desplegarem un pla especial d'alliberament de productes culturals mitjançant la utilització de llicències d'ús lliure de la informació entre els creadors per tal de difondre els continguts culturals.

El català, llengua d'ús sense complexos

Malgrat els vint-i-nou anys de democràcia i els vint-i-tres de govern de CiU, mai no havia hagut una voluntat real de dur a terme una veritable política lingüística ambiciosa per estendre l'ús del català fins a la incorporació d'Esquerra al Govern de la Generalitat.

Dos anys i mig de defensa ferma del català des de la nova Secretaria de Política Lingüística (creada arran de la incorporació d'Esquerra al Govern) no han estat suficients per capgirar substancialment una situació que té unes implicacions històriques i sociològiques profundes i complexes.

Malgrat tot, la gestió d'Esquerra en matèria de política lingüística ha estat molt agosarada. S'ha dut a terme un conjunt sistemàtic d'actuacions per fomentar l'ús lingüístic, entre les quals s'inclouen les campanyes «Dóna corda al català» i «El català va amb tu» per promoure l'ús social de la llengua en l'àmbit de la joventut. En el terreny del comerç i de l'etiquetatge, s'ha promogut l'aprovació d'un acord de govern per la incorporació de clàusules lingüístiques a la contractació de béns i serveis prioritzant la compra de productes etiquetats en català als diversos organismes i empreses de la Generalitat. També s'ha fet possible l'aplicació efectiva de la Llei de política lingüística vigent, en l'àmbit de l'atenció al públic d'empreses i entitats i s'han endegat campanyes publicitàries i populars com «El català a taula» i «Oberts al català», a fi d'incrementar la presència de la llengua catalana en els establiments comercials de Catalunya.

En l'àmbit de les noves tecnologies, cal destacar la contractació del disseny d'un ambiciós programa de tecnologies de la informació i la comunicació que permetrà oferir a les persones i a les empreses diversos traductors automàtics, un corrector ortogràfic i gramatical, un banc de veu, un programa específic («Plats a la carta») per a la confecció de cartes en diverses llengües, etc. Així mateix, s'ha contractat un curs de català en línia de quatre nivells adreçat a persones adultes. Pel que fa a la promoció de la llengua al cinema, s'han doblat els recursos destinats al doblatge de pel·lícules en català, especialment en el cinema infantil i adolescent, i s'ha aconseguit la incorporació de la versió catalana als DVD de les pel·lícules que han estat doblades.

En l'àmbit de l'aprenentatge de la llengua s'ha fet un gran salt endavant doblant el nombre de cursos de català d'alumnes d'origen estranger. El nombre de persones adultes inscrites en cursos de català ha passat dels 46.652 alumnes del curs 2002–2003 als 86.694 del curs 2005–2006, i s'ha estès i reforçat el programa de «Voluntaris per la llengua». Una altra línia d'actuació que cal destacar és

la creació de les oficines de garanties lingüístiques establertes a cinc ciutats, amb l'objectiu de vetllar pel compliment de la Llei de Política Lingüística, garantir el dret de les persones a viure en català i facilitar eines i solucions a les empreses i entitats afectades.

El millor resum de la política efectuada per Esquerra en matèria de política lingüística són les dades pressupostàries, les que permeten, justament, tirar endavant les línies polítiques: el pressupost de la Secretaria de Política Lingüística ha passat dels 14.666.391€ de l'antiga Direcció General de Política Lingüística (2003) als 27.030.240 € de l'exercici 2006. En tres anys, doncs, un pressupost gairebé doblat.

Aquestes actuacions, però, queden encotillades per la Llei 1/1998 de Política Lingüística, que és probablement una de les lleis més ineficients que s'ha aprovat mai pel Parlament de Catalunya, motiu pel qual Esquerra va votar-la en contra, en el moment de la seva aprovació. A més, encara cal afegir-hi el desinterès manifestat pels successius governs de CiU, tant a l'hora de garantir-ne l'aplicació com de fomentar-ne el desplegament legislatiu. En conseqüència, encara cal realitzar un gran esforç perquè la llengua catalana recuperi l'espai de normalitat que li correspon com a llengua pròpia del país i com a llengua comuna de tots els ciutadans, amb independència del seu origen.

Per fer l'anàlisi de la situació cal distingir dos àmbits: coneixement i ús. Pel que fa al primer, tot i que no es troba en la mateixa situació que la llengua espanyola, sí que podem dir que el coneixement del català ha experimentat un notable augment en els darrers anys. En canvi, l'avenç de l'ús del català en els àmbits social, econòmic, cultural, tecnològic i de relació interpersonal ha estat molt insuficient.

Després de l'entrada en vigor del nou Estatut d'Autonomia que reconeix el dret i el deure de conèixer el català per part de la població, cal aprofitar el nou marc legal per estendre el coneixement i l'ús de la llengua en tots els seus àmbits. En aquest sentit, en el nou Estatut queda recollit el dret d'opció lingüística, en el que qualsevol ciutadà té dret a «no ser discriminat per raons lingüístiques» i a «utilitzar la llengua oficial que triï». Per garantir efectivament aquest dret és necessari que els treballadors de l'administració «hagin d'acreditar un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials». Cap funcionari, doncs, no hauria de poder al·legar desconeixement de cap de les dues llengües oficials de Catalunya en l'execució de les seves funcions. D'altra banda, qualsevol establiment comercial haurà de garantir el deure de disponibilitat lingüística de manera que totes les persones tinguin el dret a «ser atesos en la llengua oficial que escullin en la seva condició d'usuari o consumidor».

Igualment, els consumidors catalans hem de veure reconegut el nostre dret a poder comprar els productes i serveis en català. En conseqüència, per afavorir l'etiquetatge en català, caldrà continuar desenvolupant les actuacions realitzades pel govern, afavorint l'adquisició de béns i serveis en català i fomentant l'extensió d'aquesta pràctica a totes les administracions públiques de Catalunya.

Els ciutadans han de poder ser atesos i rebre els serveis que paguen en català, especialment pel que fa als serveis telemàtics o telefònics, de manera que qualsevol empresa que operi a Catalunya, independentment d'on tingui ubicats els serveis, hauria de disposar de personal en nombre suficient per poder atendre satisfactòriament les demandes de la població de Catalunya.

El català, com a llengua moderna i activa, no es pot permetre el luxe de perdre el tren de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) i ha de ser present, com a sinònim d'utilitat, de prestigi, de modernitat i de competitivitat. Llevat d'Internet, on el català té un ús força important, a la resta de TIC el dèficit encara és molt alt, malgrat les iniciatives impulsades, per Esquerra, des del DURSI i la Secretaria de Política Lingüística. Encara queda molta feina per fer.

El coneixement de la llengua del país d'acollida és un dret bàsic dels immigrants i ha de ser garantit de la mateixa manera que es garanteix el dret a la sanitat o a l'ensenyament. En aquest sentit, el Govern de Catalunya l'ha d'assegurar eficaçment i ha de facilitar l'aprenentatge de la llengua del país a les persones nouvingudes, ja que aquest fet, a més d'un element d'integració de primer ordre, és una eina imprescindible per assolir la igualtat d'oportunitats i per garantir la cohesió social.

La situació en què es troba la llengua catalana reclama, per part de l'Administració, un tractament com a matèria transversal i instrumental. Cal mantenir, doncs, la Secretaria de Política Lingüística adscrita al departament de la Presidència, perquè impulsi una política lingüística eficient i eviti que es produeixin buits i duplicitats. En aquest mateix sentit, cal reforçar la coordinació efectiva entre els diversos departaments de la Generalitat, en el marc de la Comissió Tècnica de Política Lingüística.

UNA NOVA LLEI DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Ens comprometem a impulsar una nova llei de Política Lingüística que doti la llengua catalana de l'estatus oficial i efectiu de llengua comuna, compartida i transversal de tota la població, amb independència dels seu origen i de la seva llengua familiar i habitual.

Cal una llei que garanteixi el dret de totes les persones a ser ateses i correspostes en la llengua catalana en tots els àmbits de la seva activitat com a ciutadans i com a consumidors i usuaris.

Cal assegurar també la disponibilitat lingüística en tots els productes i serveis que es comercialitzen o presten a Catalunya.

Cal una llei que fomenti l'ampliació de la presència i dels usos socials del català, així com de l'occità a la Vall d'Aran.

Propostes

- Impulsarem una nova llei de Política Lingüística que desplegui i implementi els canvis legislatius que ha suposat l'aprovació del nou Estatut de Catalunya amb una especial atenció a l'etiquetatge, el cinema, els mitjans de comunicació, la publicitat, l'ús legal i judicial i les conseqüències que es desprenen del reconeixement del dret a l'ús i deure del coneixement del català. La llei ha de recollir i desplegar igualment els efectes de la declaració d'oficialitat de la llengua occitana i ha de regular la normalització de la llengua de signes catalana.
- Mentre la nova llei no estigui aprovada, garantirem eficaçment el compliment de l'articulat íntegre de la Llei 1/1998.

L'ADMINISTRACIÓ IMPULSORA DE LA LLENGUA

L'Administració de la Generalitat ha de ser el model a seguir per part del sector privat i la societat civil, per això s'ha d'actuar amb coherència per tal d'aconseguir uns objectius lingüístics i s'ha d'establir una coordinació efectiva de totes les actuacions en matèria de Política Lingüística.

Calen accions decidides des de l'àmbit públic per tal de prestigiar la llengua catalana, unes accions que suposin impulsar la presència i l'ús social del català. Tot això passa també per potenciar les indústries culturals en llengua catalana.

En el mateix sentit, és necessari reforçar els vincles amb administracions i entitats per fomentar els usos, el prestigi i la presència de la varietat aranesa de la llengua occitana.

Propostes

- Impulsarem la Secretaria de Política Lingüística amb més competències administratives sobre la política i els usos lingüístics de tots els departaments del Govern i dels organismes públics que en depenen. També dirigirà tots els ens i consorcis que defineixen el conjunt de la política lingüística de la Generalitat (Consorti per la Normalització Lingüística, Termcat, Linguamón– Casa de les Llengües).
- Continuarem impulsant amb més personal i dotació pressupostària les Oficines de Garanties Lingüístiques per tal de garantir a la població de Catalunya el compliment dels drets lingüístics emparats per l'Estatut.
- Continuarem desplegant l'acord pel qual s'incorporen clàusules lingüístiques com a condició en la contractació pública, subvencions, crèdits i avals atorgats per la Generalitat en tots els departaments de la Generalitat, per tal de garantir la presència de la llengua catalana en els productes que adquireix la Generalitat i al mateix temps afavorir que aquests productes arribin en català al conjunt dels ciutadans.
- Actuarem per suprimir les barreres existents en la distribució i comercialització de productes editorials amb la finalitat de facilitar l'accés a la població i fer que el mercat potencial dels productes en català sigui una realitat, mitjançant un projecte de cooperació entre administracions i entitats.
- Ampliarem significativament el número de còpies de pel·lícules doblades en català, amb l'objectiu que el 50% de les còpies distribuïdes siguin en versió catalana i, al mateix temps garantirem una distribució territorial més propera i unes condicions d'exhibició equitatives.
- Establirem línies de subvenció per la distribució, comercialització i difusió de videojocs en català.
- Potenciarem la presència de música cantada en català, especialment als mitjans de comunicació de masses i en totes les activitats que rebin ajuts o subvencions per part de la Generalitat.
- Inclourem la llengua occitana en tots els webs de la Generalitat i garantirem els drets dels parlants d'aquesta llengua a dirigir-se a qualsevol òrgan de l'administració de la Generalitat i a rebre resposta en occità.
- Implantarem el programari lliure en les administracions per tal que la llengua catalana sigui present en el camp de les noves tecnologies, ja que la seva presència en aquests àmbits és sinònim d'utilitat, de prestigi i de modernitat.
- Potenciarem el català com a llengua vehicular de l'ensenyament, com a garantia d'integració, de no discriminació, eina fonamental de comunicació i de sentiment de pertinença mitjançant el desenvolupament de les aules d'acollida per a alumnes nous, consolidació del centre educatiu integrador de la interculturalitat i el foment dels plans d'entorn per la cohesió social i lingüística del centre educatiu amb la societat que l'envolta.
- Garantirem el dret de poder cursar totes les llicenciatures en català, per això incentivarem la presència de la llengua catalana en la docència, la recerca i els intercanvis a través dels contractes programa. Incentivarem també el nivell de competències lingüístiques dels estudiants, professorat i personal administratiu de les universitats.
- Garantirem una major competència en llengua anglesa. Per això en l'ensenyament obligatori se seguirà el sistema d'immersió lingüística per impartir alguns continguts (no només l'assignatura de llengua anglesa). A aquest efecte, incrementarem els recursos per formar el professorat.
- En l'àmbit de l'empresa privada, introduïrem la llengua catalana en les relacions laborals i en la retolació dels centres de treball. Aconseguirem, a través d'un pacte amb els agents socials que es faci efectiu el dret i l'obligació dels treballadors de les grans empreses i de les empreses de serveis de seguir cursos bàsics de llengua catalana dins l'horari laboral.

- Propiciarem l'ús de la llengua catalana en l'activitat socioeconòmica com un element més que garanteix la qualitat del producte per tal de donar una imatge d'empresa seriosa, moderna i integrada en la societat de la qual se sustenta i respectuosa amb els drets lingüístics dels usuaris i consumidors.
- Continuarem les campanyes de foment de l'ús del català de forma segmentada, definint missatges diferents i específics segons el tipus de públic que ens adrecem.

LA LLENGUA CATALANA COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL

Hem de garantir el dret bàsic de les persones nouvingudes a conèixer el català, com a mesura per assegurar la igualtat d'oportunitats i una bona integració social i laboral, tenint en compte un ús no sexista del llenguatge.

Per tal de consolidar el paper del català com a eina d'integració i cohesió social, cal actuar en la primera acollida per tal de transmetre la llengua catalana com a vehicle central de comunicació.

Propostes

- Elaborarem un protocol d'acolliment lingüístic dels immigrants, en col·laboració amb els agents socials i les institucions que han de participar-hi.
- Inclourem dins de la carta d'acollida l'assistència a cursos sobre llengua del país que garanteixi la competència lingüística dels immigrants d'acord amb les competències bàsiques establertes a escala europea. Per tal que aquests cursos esdevinguin reeixits cal que tinguin contrapartides clares en termes d'incentius.
- Garantirem que les organitzacions i ONG's que rebin fons públics amb aquesta finalitat, organitzin l'acollida lingüística de les persones immigrades en català, garantint un ús no sexista del llenguatge.
- Assegurarem la continuïtat de les polítiques que s'han portat a terme en matèria d'aprenentatge de la llengua catalana i normalització lingüística efectiva entre el col·lectiu immigrant. Cal seguir adequant les partides pressupostàries a les necessitats existents.
- Oferirem programes que combinin l'aprenentatge de la llengua amb l'aprenentatge d'un ofici adreçat a joves nouvinguts imitant el model de l'escola-taller.
- Promourem la realització en català, (i no només l'ensenyament de la llengua) dels programes de formació ocupacional, continuada i d'adults que seran organitzats per l'Administració o bé per entitats que els organitzen amb fons públics.

LA LLENGUA CATALANA, VERTEBRADORA DELS PAÏSOS CATALANS

Estem immersos en un món cada cop més globalitzat, per això cal treballar per cohesionar i vertebrar el nostre país. Aquest objectiu, suposa un benefici directe per la llengua catalana i les indústries culturals que hi ha al seu voltant. La creació d'un mercat més gran redueix els costos i fa possible iniciar projectes que difícilment es podrien assolir per separat. Cal crear, doncs, una consciència lingüística comuna arreu dels Països Catalans i convertir el català en una llengua de mercat.

Cal dissenyar polítiques conjuntes perquè hi hagi una lliure circulació de béns, serveis i professionals entre els diferents territoris de parla catalana.

Propostes

- Impulsarem la creació d'un espai català de comunicació en l'àmbit dels països de parla catalana mitjançant la nova consolidació dels 8 canals de televisió digital de la CCRTV, l'entramat de canals públics i privat de TDT locals que s'expressaran normalment en català, el desenvolupament del canal Euroregió i l'intercanvi de recepció entre TVC, RTVV i IB3.
- Crearem línies específiques de subvenció pel foment de les àrees de llengua i de política lingüística de les institucions de l'àrea lingüística comuna, com l'Institut d'Estudis Catalans, l'Institut Joan Lluís Vives, l'Institut Ramon Llull, així com també reforçar les línies de subvenció per a les entitats amb l'objectiu que treballin per una consciència lingüística comuna.
- Donarem suport a la voluntat de l'IEC de convertir-se en un veritable ens regulador de la llengua als Països Catalans i la seva projecció nacional i internacional com a Acadèmia científica de les terres de llengua i cultura catalanes, mitjançant la cooperació amb aquelles institucions, entitats i universitats que s'ocupen de la llengua comuna i que en reconeixen la unitat.
- Impulsarem la signatura d'acords institucionals amb els governs dels territoris del domini lingüístic, especialment amb Andorra.

EL CATALÀ, UNA LLENGUA OBERTA AL MÓN

Catalunya ha de donar a conèixer la llengua catalana arreu del món. És necessari potenciar la identificació en àmbit estatal i internacional de Catalunya amb la llengua catalana per tal d'establir complimitats que ens seran necessàries a l'hora d'aconseguir un major reconeixement per al català a l'estat Espanyol i a les institucions europees.

Cal treballar també per obtenir un reconeixement del català a organismes internacionals per tal que aquests coneguin la situació de la llengua catalana i actuïn a favor de la llengua i dels seus parlants. També, és necessari participar en fòrums internacionals per sensibilitzar sobre la realitat catalana i incrementar la presència internacional del català en projectes de recerca

Propostes

- Assegurarem el compliment de la legalitat vigent (Estatut, Llei de Política Lingüística i la Carta europea de les llengües minoritàries i regionals) per part de tots els organismes i serveis de l'Administració de l'Estat perquè es respectin els drets de les persones.
- Treballarem perquè el català gaudeixi de plena oficialitat a la Unió Europea i perquè es compleixin els acords del Parlament i altres institucions europees respecte l'ús del català.
- Cooperarem amb Andorra per afavorir, a través de la seva participació en les instàncies i organitzacions internacionals, el reconeixement internacional de la llengua catalana.
- Impulsarem una gran campanya per posar a l'abast de tothom el curs de català en línia, una eina per aprendre català de manera autònoma o mitjançant tutories a través del web.
- Reforçarem els vincles de col·laboració institucional per compartir experiències amb altres institucions governamentals amb una situació sociolingüística similar a la dels Països Catalans, i buscarem complicitats a favor de la llengua catalana.
- Fomentarem el coneixement del nostre país i, en especial, del nostre idioma a l'estranger, a través de l'Institut Ramon Llull, de Linguamón—Casa de les Llengües i dels casals catalans.

Esport català: civisme, nació i qualitat de vida

Catalunya és un país esportiu. Per tradició, per nombre de practicants, de clubs i de federacions, per quantitat d'esportistes d'elit internacional... L'esport és una de les riqueses del nostre país, també pel que fa a la seva activitat econòmica, directa i indirecta. I també pel que significa de cohesió social i territorial, de desenvolupament formatiu de les persones, de millora del seu benestar i de la seva salut...

En les societats modernes, l'esport juga un paper fonamental en la consolidació d'ideals que fomenten la cohesió i la identitat dels individus amb la seva comunitat, afavorint la integració d'aquelles persones novingudes que, mitjançant la pràctica esportiva van travant lligams de pertinença amb la comunitat que els acull. Des d'Esquerra entenem l'esport com un magnífic element d'integració i de cohesió social, essent un element clau al llarg de la nostra vida, per la transmissió de valors de treball en comunitat i de sentiment de pertinença, els seus beneficis de salut i la seva vàlida lúdica.

A Catalunya, l'esport és un dels sectors econòmics més potents que existeixen actualment i al voltant seu s'hi ha desenvolupat tota una indústria específica de construcció d'instal·lacions, d'elaboració de materials i indumentària, de publicitat i màrqueting, de mitjans de comunicació, de turisme entorn als grans esdeveniments... Més de 70.000 persones hi treballen de forma directa, cosa que ens porta a preveure aquest sector com un nou filó d'ocupació amb l'aparició de tota una sèrie de noves professions lligades a aquest, les quals representen un impuls a l'especialització productiva del nostre país.

L'esport juga, també, un paper fonamental en la millora de la salut i el benestar de les persones. La pràctica esportiva és productora d'hàbits saludables que ajuden a prevenir molts dels riscos que la vida moderna ens obliga a patir —estrès, mala alimentació, sedentarisme, consum de tabac...—, que acaben tenint efectes molts perversos en les nostres vides per la seva elevada incidència en moltes de les malalties que afecten avui a la nostra societat.

La llarga tradició esportiva del nostre país li ha donat un nivell competitiu i de prestigi internacional molt alt, cosa que ha portat a l'esport català ha ser reconegut arreu. Molts dels nostres esportistes i clubs han aconseguit fer conèixer el nostre país més enllà de les nostres fronteres. Catalunya ha estat un país on la pràctica esportiva ha arribat a uns nivells de competició molt alt, amb esportistes i equips d'elit que han donat a conèixer Catalunya al món. És per això que cal l'impuls decidit del Govern de la Generalitat cap al reconeixement de les seleccions nacionals per tal que els esportistes de casa nostra puguin competir a escala internacional representant el nostre país, fomentant els ideals de pertinença i cohesió que l'esport d'elit potencia. Des d'Esquerra entenem prioritària aquesta funció, i l'hem impulsat

de forma decidida des de la Secretaria General de l'Esport, donant tot el suport possible a totes aquelles federacions del nostre país que volien aconseguir la creació de la selecció catalana per tal de competir en àmbit internacional.

L'esport també és territori i diversitat. Catalunya disposa d'un alt nombre de clubs i de practicants de gairebé un centenar d'esports federats arreu, des de les grans ciutats fins a les zones més deshabitades.

Esquerra, quan ha assumit la direcció política de l'esport a casa nostra, els darrers tres anys, ha treballat des del coneixement d'aquesta realitat: ha augmentat notablement el pressupost públic dedicat a l'esport, tot incrementant les aportacions econòmiques i d'infraestructures a les federacions; ha aprovat el Pla d'infraestructures esportives de Catalunya, en consens amb els municipis; ha formulat propostes de millora de l'ensenyament esportiu; ha tirat endavant els plans d'Esport i Salut i Esport i Escola; ha estès els centres de tecnificació esportiva arreu del territori, amb especial atenció als joves esportistes en formació; ha donat ple suport a la Plataforma pro Seleccions Esportives Catalanes... Sempre amb la voluntat d'estendre l'esport a tothom i de reconèixer, a la vegada, els mèrits de l'esport d'elit, perquè, uns i altres, constitueixen la riquesa esportiva del nostre país.

Així, i com a simple exemple de la transformació efectuada per Esquerra en la gestió de l'esport català, el pressupost del Consell Català de l'Esport ha passat dels 35 milions d'euros el 2003 a més de 56 el 2006. A la vegada, el dèficit d'instal·lacions esportives a Catalunya reconegut –per primera vegada– al PIEC arribava a 604, 168 de les quals ja han estat adjudicades o iniciades en aquests dos anys i mig.

ESPORT CATALÀ: FACTOR DE SALUT PÚBLICA

Fomentarem la pràctica esportiva com a generador d'hàbits saludables que milloren la qualitat de vida de les persones.

Creiem en l'ús de l'esport com a pràctica terapèutica mitjançant la supervisió de personal mèdic.

Propostes

- Farem una major difusió de material informatiu que expliqui els avantatges a curt i llarg termini d'una vida activa, tant des del punt de vista de la salut, com social i econòmic. Influirem en els líders d'opinió, els grups professionals i la població mitjançant els canals de comunicació.
- Promourem activitats esportives, culturals i socials amb fins saludables, en el marc de desenvolupament del programa Esport i Salut.
- Aprofitarem els esports tradicionals per promoure les activitats físiques adequades per a tots els ciutadans i ciutadanes.

ESPORT CATALÀ: COHESIÓ SOCIAL I EQUILIBRI TERRITORIAL

Volem afavorir la cohesió social amb la promoció d'activitats esportives accessibles per a tota la població:

- Fomentar la pràctica esportiva en col·lectius on la pràctica de l'esport és minoritària: discapacitats, gent gran, dones...
- Donar suport a l'esport femení d'elit.
- Incrementar l'esport entre la població immigrada com a factor d'integració social i facilitador d'aproximació cultural.
- Fomentar els programes d'esport per a infants i joves potenciant els elements educatius d'aquest.
- Aconseguir un major equilibri territorial esportiu de Catalunya mitjançant una xarxa de capitalitats múltiples que articulin el nostre sistema d'instal·lacions esportives.
- Impulsar l'esport no competitiu, forjador de valors de solidaritat i col·lectivitat.

Propostes

- Seguirem potenciant la creació de Clubs Esportius Escolars a totes les escoles públiques de Catalunya.
- Crearem la Federació Catalana d'Esport Escolar per tal de tenir un òrgan aglutinador de tots els clubs esportius escolars.
- Potenciarem la Unió de Federacions Esportives Catalanes (UFEC, com a ens que agrupa l'esport federat a Catalunya).
- Promourem contractes-programa amb totes les federacions, per un període de 3 anys, que tinguin com a objectius la implantació del seu esport, la tecnificació i l'intercanvi internacional.
- Garantirem la composició paritària en el Consell Català de l'Esport entre la representació d'institucions públiques i privades. El Consell haurà de tenir representació de tots els sectors de l'esport català i fixarà les polítiques esportives a Catalunya.
- Seguirem donant suport als projectes d'àmbit municipal que utilitzin l'esport com a element de cohesió social.
- Establirem acords globals amb Educació per tal de poder obrir les instal·lacions esportives escolars a la resta de ciutadans en franges horàries que no tenen ús lectiu.
- Aprofundirem en el desplegament iniciat del PIEC per aconseguir en pocs anys la modernització de les instal·lacions esportives a Catalunya, arribant així a aconseguir, en un radi màxim de 25 quilòmetres, que tothom tingui on realitzar les disciplines esportives més comuns.

ESPORT CATALÀ: IMPULS ECONÒMIC PEL PAÍS

Ens comprometem a potenciar la relació entre l'esport i l'empresa a partir de la col·laboració en termes d'I+D.

Fomentar l'ús del CAR per tal de potenciar la relació esport i empresa.

Impulsar la investigació científica i tècnica relacionada amb l'activitat física i esportiva.

Regular les professions de l'àmbit de l'esport.

Propostes

- Crearem l'Institut Català del Crèdit Esportiu (ICCE), per a entitats catalanes sense afany de lucre, reconegudes per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya i que tinguin per objectius la construcció d'equipaments i projectes d'activitats d'interès general.
- Activarem l'Observatori de l'Esport Català, amb l'objectiu de conèixer hàbits i comportaments de la població pel que fa a la pràctica de l'activitat física i esportiva.
- Fomentarem el turisme esportiu, conjuntament amb Turisme de Catalunya per tal d'assolir la promoció d'activitats organitzades per a clubs, associacions i federacions catalanes.
- Donarem a conèixer llocs d'interès natural adients per a la pràctica esportiva.
- Estudiarem i executarem les millores aplicables al Centre d'Alt Rendiment amb la finalitat de posar-lo al capdavant dels centres esportius d'alt rendiment d'Europa.
- Crearem un ajut específic que serà inclòs dins el programa de subvencions a la creació de llocs de treball en el marc dels nous filons d'ocupació, per a la contractació de tècnics esportius.

ESPORT DE QUALITAT: PROJECCIÓ DE CATALUNYA AL MÓN

Ens comprometem a continuar treballar per assolir la màxima projecció del nostre esport en els àmbits internacionals.

I a vetllar perquè el nivell de l'esport català d'elit segueixi sent un dels més alts d'Europa.

Propostes

- Construirem a Barcelona un espai de referència mundial on s'estableixin seus d'organismes públics i privats relacionats amb el món de l'esport.
- Continuarem la tasca feta des de la Secretaria General de l'Esport per tal d'aconseguir el reconeixement de les Seleccions catalanes.
- Crearem l'Institut Català de la Qualitat Esportiva que serà l'encarregat de vetllar perquè tots els programes, actes, competicions, activitats i gestió d'equipaments es desenvolupin sota uns paràmetres mínims de qualitat. L'obtenció del certificat de qualitat suposarà una garantia pels ciutadans de Catalunya en la pràctica de la seva activitat físicoesportiva.

Laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa

L'acció de Govern propulsada per Esquerra durant aquests dos anys i mig ha estat «impulsar, des de la laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa, la convivència i el diàleg interreligiós», segons especificava el mateix Pla de govern.

Actuacions marc

- Laïcitat catalana. Hem situat la relació entre Govern i confessions religioses en el marc de la laïcitat, entesa com a separació entre les dues realitats: el Govern com a tal no s'identifica amb cap creença religiosa (ni amb l'ateisme ni amb l'agnosticisme) ni entra a l'interior de les institucions religioses, i cap creença religiosa (ni l'ateisme ni l'agnosticisme) no s'ha d'estendre a través del Govern.
- Respecte a la pluralitat. La separació entre Govern i confessions religioses permet un espai on caben totes les creences i totes les opcions de pensament i de consciència. El nostre model s'ha distingit de la laïcitat francesa, que prohibeix els símbols religiosos en l'espai públic, i també de l'aconfessionalitat espanyola, que privilegia una Església determinada. La laïcitat catalana és, doncs, sinònim de respecte a la pluralitat.
- Diàleg amb institucions religioses i d'altres opcions, incloent-hi l'Estat del Vaticà. Hem establert un diàleg cordial amb totes les confessions religioses i amb altres opcions de pensament, i hem mantingut contactes amb totes les institucions religioses que ho han volgut, des de les minoritàries a Catalunya fins a l'Estat del Vaticà.
- Reconeixement institucional a totes les opcions religioses i de pensament. Hem donat a conèixer la diversitat religiosa de Catalunya, difonent l'estudi de la Direcció General d'Afers Religiosos «Les altres religions. Minories religioses a Catalunya» i col·laborant amb els mitjans de comunicació. Hem convidat oficialment als actes institucionals representants de totes les confessions religioses amb presència significativa a Catalunya, de la Lliga per la Laïcitat i de l'Associació d'Ateus de Catalunya. I hem assistit institucionalment als actes significatius on la Generalitat ha estat convidada.
- Regularització de l'assistència religiosa plural als centres penitenciaris. En col·laboració amb el Departament de Justícia, vam impulsar la Instrucció del 27 d'abril de 2005 als centres penitenciaris, que iniciava la regularització dels serveis d'assistència religiosa plural a les presons (més enllà de l'assistència catòlica ja existent).
- Guia per al respecte a la pluralitat religiosa en l'àmbit hospitalari. En col·laboració amb el Departament de Salut, vam elaborar i vam presentar oficialment una guia d'informació i de recomana-

- cions als centres hospitalaris per al respecte a les creences de les persones internades, a partir d'un estudi de les bones pràctiques que el personal sanitari ja estava duent a terme. La Guia va ser enviada a tots els hospitals de la xarxa pública de Catalunya.
- Projectes en curs. Havíem iniciat la redacció d'una guia per al respecte a la pluralitat dirigida als tanatoris, i d'un altre document de propostes dirigit als municipis, en relació especialment als cementiris. Havíem iniciat un estudi, conjuntament amb el Departament d'Educació, per tal d'oferir propostes d'actuació a les escoles i als centres d'educació davant la pluralitat religiosa i cultural. I comptàvem ja amb un esborrany d'avantprojecte de llei relativa als locals de culte, amb el doble objectiu de garantir tant el dret a establir aquests locals com les condicions de seguretat que requereixen.
 - Convenis de col·laboració. En poc més de dos anys hem augmentat a més del doble els convenis de col·laboració amb confessions religioses. Hem millorat els 3 que ja existien entre la Generalitat i les federacions corresponents a tres religions, i hem signat per primera vegada 4 convenis de col·laboració nous, amb altres opcions. La col·laboració es concreta en aportacions diverses a la convivència, assistència religiosa en presons i hospitals i normalització lingüística.
 - Normalització lingüística. En col·laboració amb el Consorci de Normalització Lingüística, hem augmentat un 200 % els cursos de català a representants religiosos, oferts a tot el territori.
 - Convocatòria pública de subvencions. Per primera vegada, s'han decretat dues línies d'ajuts a través de convocatòries públiques i transparents, i amb criteris definits. No es tracta pas de subvencionar fes, sinó que són activitats de bona relació entre entitats religioses i la resta de la societat, i en especial el diàleg interreligiós.
 - Accions en favor d'una matèria de cultura religiosa en les etapes d'educació obligatòria, en substitució de les classes de religió confessionals: conjuntament amb el Departament d'Educació, hem intentat complir el compromís del Pacte del Tinell de substituir les classes de religió impartides des d'una determinada fe per una matèria comuna de cultura religiosa que no segregués l'alumnat en funció de les creences de les famílies i que donés informació respectuosa sobre el fet religiós plural i sobre altres opcions. Hem ajuntat complicitats entre els centres públics i privats que ja impartien cultura religiosa, mitjançant reunions de valoració amb ells, amb unes Jornades Internacionals de països que ja tenen aquest enfocament i amb subvencions a accions en favor d'aquesta concepció.

LAÏCITAT, POLÍTIQUES DE RESPECTE AL FET RELIGIÓS PLURAL

Ens comprometem a impulsar polítiques que fomentin el respecte dels drets de llibertat religiosa, de pensament i de consciència, i la bona relació entre les entitats religioses i la resta de la societat catalana.

Propostes

- Continuarem l'acció de govern iniciada, tenint en compte les possibilitats de desenvolupament del nou Estatut.
- Impulsarem, des de la laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa, la convivència i el diàleg interreligiós.
- Procurarem que l'Estat faciliti la màxima participació de la Generalitat en els òrgans estatals que tenen funcions atribuïdes en matèria d'entitats religioses, i en la gestió del Registre d'aquestes entitats, així com també exigirem que aporti els recursos econòmics necessaris per tal d'executar els acords signats entre l'Estat i les confessions.
- Continuarem actuant des de la laïcitat, entesa com a garantia de respecte a la pluralitat. Mantindrem el reconeixement institucional iniciat en la legislatura anterior a totes les entitats represen-

tatives corresponents a la diversitat de creences i el diàleg amb totes les institucions religioses i d'altres opcions de pensament, amb el mateix respecte, des de les minoritàries a Catalunya fins a l'Estat del Vaticà.

- Seguirem impulsant el respecte dels drets de llibertat religiosa.
- Proposarem una Llei de locals de culte, en consens amb les entitats municipals, amb el doble objectiu: d'una banda, garantir el dret de les confessions religioses que s'estableixin aquests locals i de l'altra, garantir les condicions de seguretat i d'higiene que requereixen.
- Oferirem als tanatoris una guia informativa i de propostes per tal que es respecti la pluralitat de creences en el tractament de la mort.
- Presentarem als municipis una guia de suggeriments d'actuació davant la pluralitat religiosa, especialment pel que fa als enterraments, i en la línia de propiciar tot tipus d'inhumacions permeses per la llei en els cementiris públics municipals i d'evitar la construcció de cementiris privats i segregadors per confessions.
- Elaborarem una guia, dirigida als centres d'educació, d'informació i de propostes d'actuació davant les demandes que es produeixen per raó de les diverses creences religioses i culturals, partint d'un recull de les solucions afavoridores del respecte i de la cohesió social que els professionals docents ja han sabut donar a les noves situacions plantejades.
- Continuarem el desenvolupament de la regulació concreta de l'assistència religiosa plural als centres penitenciaris i als centres hospitalaris, ja iniciada en la legislatura anterior.
- Ampliarem el nombre de convenis de col·laboració (per a aportacions a la convivència, assistència religiosa en centres penitenciaris i en hospitals i normalització lingüística), subscrits amb les diverses federacions d'entitats religioses representatives, respectivament, de les confessions de presència significativa a Catalunya.
- Mantindrem les convocatòries d'ajuts, decretades per primera vegada en la legislatura anterior, públiques i transparents i amb criteris definits, i en la línia de no subvencionar fes ni creences sinó activitats de bona relació entre les entitats religioses i la resta de la societat catalana, i en especial el diàleg interreligiós.
- Continuarem treballant, juntament amb el Departament d'Educació, per substituir les matèries de religió confessional (impartides metodològicament des d'unes determinades opcions religioses), que es realitzen dins l'horari escolar obligatori, per una matèria comuna de cultura religiosa, no segregadora de l'alumnat en funció de les creences de les seves famílies, i que presenti amb respecte el fet religiós plural i altres opcions de pensament. Continuarem buscant un pacte en aquest sentit amb la jerarquia de l'Església catòlica i amb totes les confessions religioses.
- Demanarem al Govern de l'Estat que revisi els Acuerdos entre la Santa Sede y el Estado Español, de 1979, que obliguen a oferir religió catòlica; i, si fos necessari, demanarem també a l'Estat que revisi els acords subscrits l'any 1992 amb federacions d'entitats representatives, respectivament, de les confessions evangèlica, islàmica i jueva.
- Procurarem que l'Estat faciliti la màxima participació de la Generalitat en els òrgans estatals que tenen atribuïdes funcions en matèria d'entitats religioses, i en especial en el Consejo Asesor de Libertad Religiosa.
- Procurarem que les lleis que han de determinar la participació de la Generalitat en la gestió del Registre d'Entitats Religioses amb relació a les entitats que aconsegueixen llur activitat a Catalunya, permetin el màxim poder de decisió al Govern català, tot proposant d'entrada la descentralització del Registre i la seva gestió exclusiva, pel que fa al territori català, per part de la Generalitat, que hauria de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades.
- Exigirem que l'Estat aporti els recursos econòmics necessaris per tal de poder executar, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els acords signats entre l'Estat i les confessions, segons l'article 161, c, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Catalunya, un país solidari amb forta projecció exterior

En les darreres dècades, el món viu immers en un context d'una globalització cada vegada més accelerada. Un món cada cop més dominat per l'economia mundial i on les conseqüències de qualsevol fenomen es deixen sentir ràpidament per tot el planeta. Un món on la mobilitat de la població i la transmissió d'informació i coneixements creix exponencialment i, en conseqüència, facilita el contacte de cultures, llengües i civilitzacions, generant noves oportunitats i també riscos.

Catalunya no és aliena a tots aquests canvis. L'arribada de nous catalans i l'increment dels catalans i catalanes residents a l'exterior representen un repte pel Govern de la Generalitat que ha de ser aprofitat per reflexionar sobre el paper de Catalunya al món. El nou context internacional té conseqüències directes sobre les polítiques públiques i el Govern no pot quedar al marge de tot allò que succeeix més enllà de les nostres fronteres.

La política internacional, i encara més clarament la política europea, ja no es poden considerar com àmbits de govern allunyats del dia a dia de la gent i, per tant, l'actuació del nostre govern en aquests camps ha de complir la missió de treballar al servei dels ciutadans i les ciutadanes del nostre país.

Amb un dret internacional en el qual els estats continuen sent l'actor principal, aconseguir la plena sobirania de Catalunya és la millor manera de poder participar plenament en la governabilitat mundial.

Les relacions internacionals han de dotar Catalunya de personalitat pròpia al món. Cal internacionalitzar Catalunya, i projectar-ne la seva dimensió integradora, solidària, responsable, emprenedora i compromesa amb el govern mundial. L'establiment d'acords amb tercers estats, ens subestats i organitzacions internacionals ha de ser també la via per exportar la vocació internacional del nostre país i per assolir un major prestigi i reconeixement del fet nacional català.

D'altra banda, el model actual de globalització ha comportat els darrers anys un eixamplament de les desigualtats, un increment de la violència i dels conflictes armats al sud i un agreujament de les condicions socials en molts països de la perifèria.

Segons el paradigma neoliberal, el desenvolupament dels països del sud es basa en el lliure comerç i la inversió privada. La cooperació al desenvolupament es limita a funcions assistencials, complementàries i compensadores, és a dir, la cooperació és només un element corrector per atenuar les pitjors conseqüències i que actua com a mecanisme de contenció social. Segons el mateix model, en la reso-

lució de conflictes armats, el protagonisme l'assumeixen els exèrcits i continua proliferant un model militaritzat d'operacions d'ajuda humanitària.

El repte de la comunitat internacional per al desenvolupament consisteix a superar aquest model de cooperació i recuperar la promoció de les polítiques públiques i les regles col·lectives i de reciprocitat entre iguals, la preeminència del concepte de seguretat humana en els processos de pau i una acció humanitària independent, neutral i imparcial. Catalunya és un país compromès amb la solidaritat internacional i la cooperació per al desenvolupament i per això ha de participar activament i decididament en la construcció d'un ordre internacional més just i solidari, la redistribució equitativa de la riquesa, el respecte dels drets humans i col·lectius, els valors democràtics i la cultura de la pau.

El projecte de construcció europea és un dels principals processos en aquest nou context mundial en el qual Catalunya es troba immersa. La Unió Europea incideix en bona part en les polítiques que afecten el dia a dia dels ciutadans. No obstant això, encara predomina la concepció que les relacions amb la Unió Europea són política internacional, de manera que tradicionalment, aquesta àrea ha quedat relegada a un segon terme per l'executiu català, en part, per causa de les dificultats per exercir el paper que ens correspon com a país en el procés de presa de decisions.

D'altra banda, la consolidació de l'Europa dels estats planteja nombrosos problemes d'eficiència però també de legitimitat democràtica de tot el sistema comunitari. En estats descentralitzats, com Espanya, això ha comportat una tendència a la recuperació de competències per part dels governs centrals. En aquest context, el projecte de l'Europa de les Regions s'ha demostrat inútil per vehicular la participació i el reconeixement d'una nació com Catalunya que no podrà participar plenament en les decisions de la Unió Europea fins que no esdevingui un Estat membre de ple dret.

El Govern Catalanista i d'Esquerres ha heretat una política exterior sense lideratge ni planificació, dispersa entre diversos departaments, poc ambiciosa pel que fa als objectius polítics i molt centrada en el protagonisme del President en els seus viatges oficials però amb poca continuïtat després de la fotografia de rigor.

Així mateix, en matèria de cooperació al desenvolupament i foment de la pau, el govern de CIU va renunciar a planificar la seva cooperació i es va limitar a repartir part dels seus recursos entre les ONG.

Durant la darrera legislatura, en la qual ha governat Esquerra, s'ha treballat per posar ordre a la política exterior del Govern. Per primer cop, s'ha iniciat una política de cooperació transfronterera de proximitat amb la Catalunya Nord amb l'objectiu d'establir ponts permanents de comunicació i intercanvi social, cultural i econòmic. Sota l'impuls de la Casa de la Generalitat a Perpinyà s'ha signat un Acord Marc de Cooperació Transfronterera que reconeix la identitat compartida de l'Espai Transfronterer i que obre una etapa de col·laboració per resoldre conjuntament els inconvenients de la frontera sobre la vida quotidiana dels ciutadans i ciutadanes, per promoure els intercanvis econòmics i culturals i per coordinar les iniciatives locals de cooperació actualment en marxa.

S'ha bastit un nou model de Comunitats Catalanes a l'Exterior adaptat als nous catalans residents a l'exterior, s'ha ampliat el catàleg de serveis, s'ha incrementat un 150% el pressupost i s'ha impulsat la creació de nous casals.

S'han posat les bases per convertir l'Euroregió Pirineus–Mediterrània en un pol de desenvolupament econòmic i de coneixement i s'ha constituït el Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus per tal de dotar aquest organisme d'autonomia de gestió.

Amb l'objectiu de promoure la cultura de la pau, els drets humans, la democràcia i el bon govern, la Generalitat de Catalunya va enviar missions internacionals d'observació electoral a Palestina i una delegació del govern i del Parlament al referèndum de l'autodeterminació de Montenegro.

En matèria de Cooperació al desenvolupament, foment de la pau i acció humanitària, Esquerra es va presentar a les eleccions del 2003 amb una proposta pensada per iniciar el desplegament del nou Pla director de cooperació. Amb la creació de la Secretaria de Cooperació Exterior i la posada en marxa de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD), la Generalitat de Catalunya ha esdevingut l'organisme públic de referència de la cooperació catalana.

S'ha estructurat i organitzat l'ACCD, i també s'ha aprovat un nou organigrama tot creant noves àrees i ampliant-ne els recursos humans. S'han confeccionat, debatut i aprovat tres Plans anuals de cooperació i s'ha revisat el Pla director 2003–2006 incorporant noves prioritats sectorials en construcció de pau i equitat de gènere i revisant l'escenari econòmic a l'alça. Així mateix, s'ha creat el Comitè Català d'Ajut Humanitari i d'Emergència i s'ha actuat en les crisis humanitàries dels darrers anys. També s'ha constituït el Consell Català de Foment de la Pau que ha dictaminat favorablement l'avantprojecte de llei de l'ICIP i s'ha creat l'àrea de construcció de pau i acció humanitària en el si de l'ACCD.

S'ha concentrat més geogràficament la cooperació catalana. S'ha iniciat la cooperació directa bilateral a Moçambic en l'àmbit de la gestió de la salut, a l'Equador en educació intercultural bilingüe i participació, al Marroc en protecció dels menors no acompanyats i gestió de la salut, i a Bolívia en governabilitat local, a Palestina en urbanisme. S'ha signat un acord amb el Front Polisario per enfortir l'educació als camps de refugiats sahrauís i aportar ajuda humanitària.

Els ajuts a les ONG han crescut un 70% de mitjana entre 2004 i 2006, a través de convocatòries públiques anuals amb concurrència, passant de 2 a 8 convocatòries. Hem augmentat els ajuts a d'altres actors com les universitats, les associacions empresarials, les associacions juvenils i els sindicats i les organitzacions professionals agràries. Hem augmentat la col·laboració econòmica i política amb les ONGs que treballen en l'àmbit de la cooperació, la pau i els drets humans. S'ha posat en marxa el Registre de les ONGs catalanes. Hem augmentat el diàleg i la col·laboració amb els ens locals catalans en matèria de cooperació al desenvolupament, codesenvolupament i acció humanitària. S'ha signat un conveni marc amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament amb qui s'ha col·laborat econòmicament i políticament. I els fons destinats a la cooperació al desenvolupament han estat duplicats amb Esquerra al govern.

En la línia de promoure la col·laboració amb organismes multilaterals, hem fet que Catalunya sigui el primer govern no estatal a signar un acord estratègic amb la Campanya del Mil·lenni de l'ONU, i amb altres organismes i agències del sistema de Nacions Unides com el Programa per al Desenvolupament (PNUD), el Fons de Població (UNFPA), el Fons de Desenvolupament per a la Dona (UNIFEM) i l'Agència per als Refugiats (ACNUR), entre d'altres. Així mateix, hem iniciat el suport a xarxes internacionals com Via Campesina, moviments socials com el Fòrum Social Mundial i nous instruments de cooperació mixtos com el Fons Global contra la SIDA, la malària i la tuberculosi.

ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ESTRUCTURAR L' ORGANITZACIÓ DE L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

Dotar la Generalitat d'una diplomàcia real pròpia que treballi per al reconeixement internacional de la nació catalana, la construcció d'una Europa forta i unida en la diversitat i l'assoliment d'un món més just i solidari.

Potenciar, unificar i cohesionar l'acció de govern en matèria de política exterior. Catalunya necessita una estructura política i administrativa compacta i eficient que planifiqui, dirigeixi i gestioni la política exterior i de cooperació catalana de manera coherent i coordinada. Calen establir els mecanismes adients per tal d'impulsar i coordinar tota l'acció exterior del govern amb l'objectiu que respongui a unes directrius úniques.

Modernitzar i prestigiar l'administració exterior de Catalunya. Calen enfortir i modernitzar les estructures del govern que treballen en l'àmbit d'exters amb visió nacional. Cal obrir representacions de la Generalitat als cinc continents i integrar en el Govern les estructures paragovernamentals existents.

Desplegar els instruments legislatius, de planificació estratègica i de coordinació amb una visió nacional. Les grans línies de la política exterior i de cooperació de Catalunya no poden dependre del color polític del Govern de torn. Cal bastir una política exterior de país, ambiciosa i consensuada amb les diverses forces polítiques i la societat civil que superi les confrontacions partidistes.

La política internacional s'ha de dissenyar com una política propera i al servei del ciutadà. Cada cop més la política interna està més vinculada a la política exterior i la gestió dels diferents àmbits de govern no pot obviar la dimensió europea i internacional.

Propostes

- Crearem un Departament d'Afers Exteriors i Cooperació, que planifiqui, coordini i executi la política europea, les relacions internacionals i la política de cooperació al desenvolupament de la Generalitat.
- Crearem un cos català de funcionaris d'exters.
- Augmentarem la presència directa de Catalunya amb l'obertura de noves Delegacions i Oficines de la Generalitat a l'exterior.
- Impulsarem l'adopció d'un pla estratègic quadriennal de política exterior que haurà de ser aprovat pel Parlament, amb la participació de tots els actors rellevants, i desenvolupat per successius plans anuals aprovats pel Govern.
- Actualitzarem i desplegarem la legislació en matèria d'afers exteriors i cooperació.

UNIÓ EUROPEA

LA POLÍTICA EUROPEA, ÀREA PRIORITÀRIA DEL DEBAT POLÍTIC CATALÀ

Catalunya no es pot mantenir al marge de les decisions que es prenen des de Brussel·les i que afecten directament les competències de la Generalitat i la vida quotidiana dels ciutadans i les ciutadanes. Per això, la política europea ha de ser entesa com un element més de la política catalana. Només així es podrà fer efectiva la participació activa i compromesa de les institucions catalanes en les decisions d'àmbit europeu.

Paral·lelament, s'han de millorar els instruments de participació de Catalunya en el procés de presa de decisions a àmbit comunitari, per tal d'esdevenir un actor amb veu pròpia a la Unió Europea. Això implica tant els mecanismes de participació directa de Catalunya a les institucions europees com la reforma de la legislació de l'Estat espanyol i dels mecanismes de relació entre Generalitat i govern central en els afers europeus per tal de canviar la lògica de monopoli que s'ha atorgat el govern central en aquesta matèria.

Treballar per assolir un model d'Unió Europea més forta, més social, democràtica i oberta al món. Catalunya té capacitat per incidir en la construcció d'una Europa que contribueixi al progrés i a l'obertura al món de la societat catalana. Esquerra defensa un model d'Europa social per contribuir a una societat més justa; una UE federal i respectuosa amb la diversitat per a un procés europeu més democràtic i transparent; i una UE que contribueixi a la construcció del govern mundial per gestionar millor els reptes internacionals dels nostres temps.

Cal potenciar la política de cooperació transfronterera i interregional com a mitjà per superar les disparitats socials, econòmiques i culturals derivades de l'existència d'una frontera. Cal dissenyar i implementar una política de cooperació transfronterera de proximitat com a mecanisme per eliminar les conseqüències negatives del fet fronterer i per enfortir els llaços socials, econòmics, culturals i lingüístics entre la Catalunya Nord i la Catalunya sud. Al mateix temps, cal treballar per redefinir el projecte de l'Euroregió amb l'objectiu d'explotar al màxim el seu potencial com a espai de cooperació.

Propostes

- Situem el model social europeu com a pedra angular del desenvolupament de l'economia i de la societat europea en el marc de la nostra política exterior.
- Catalunya ha de participar activament en el procés de reformes institucionals de la Unió Europea per evitar una major intergovernamentalització de la Unió, és en aquest sentit que millorarem la transparència i la legitimitat democràtica del procés de presa de decisions.
- Defensarem el respecte a la diversitat com a pilar del sistema de govern de la Unió Europea. Reivindicarem la plena oficialització de la llengua catalana a les institucions comunitàries; protegiem la diversitat lingüística promovent la millora del tractament de les llengües no estatals; garantirem el respecte a les minories nacionals, culturals i lingüístiques en els països candidats a l'adhesió de la Unió i, treballarem pel reconeixement de la possibilitat d'ampliació interna.
- Donarem suport a les accions perquè la UE tingui un paper més actiu a escala internacional, fent especial atenció al desenvolupament de la Política Europea de Veïnatge i a la seva dimensió Mediterrània, la prevenció de conflictes i gestió de crisis i l'establiment d'una política exterior energètica.
- Intensificarem els esforços per a una política de Justícia i Afers d'Interior comú, tenint en compte l'equilibri entre la seguretat i les llibertats individuals i amb una major implicació del Parlament Europeu i dels Parlaments nacionals en aquest àmbit.

PARTICIPACIÓ DE CATALUNYA EN LES INSTITUCIONS EUROPEES

- Reforçarem la dimensió europea de la política catalana. Catalunya no serà influent a la Unió Europea si no es dediquen més recursos humans i compromís polític per participar-hi. Cal fer un seguiment de les polítiques europees des de tots els Departaments del Govern. També reforçarem el rol del Parlament de Catalunya en la política europea i fomentarem la implicació de tots els ciutadans en el debat polític europeu.
- Seguirem treballant per trobar mecanismes de participació directa de Catalunya en les institucions europees.

- Desenvoluparem les vies de participació de Catalunya a la UE a través de l'Estat espanyol previstes a l'Estatut i seguirem insistint en la reforma de la legislació interna de l'Estat espanyol en aquells aspectes retallats de l'Estatut del 30 de setembre.
- Promourem la participació del Parlament en les decisions de les Corts Generals sobre afers europeus que afectin les competències de la Generalitat.
- Catalunya ha de ser una circumscripció electoral en totes les eleccions i consultes d'àmbit europeu, tal com establia l'Estatut del 30 de setembre.
- Garantirem la participació de representants de la Generalitat a les delegacions espanyoles que participin en els processos de revisió i negociació dels tractats originaris i en l'adopció de tractats que afectin les competències de la Generalitat.
- Vetllarem pel compliment dels procediments per controlar la subsidiarietat i la proporcionalitat de les propostes legislatives europees.
- Promourem la possibilitat que Catalunya accedeixi al Tribunal de Justícia Europeu a través del Comitè de les Regions, tal com proposava l'Estatut del 30 de setembre.
- Farem operativa la conferència periòdica sobre afers europeus integrada pel Ministre d'Afers Exteriors del Govern central i els Consellers en la matèria de les diverses Comunitats Autònomes, per vehicular tota la informació sobre les decisions a escala europea i adoptar si s'escau els acords apropiats.

POLÍTICA DE COOPERACIÓ TRANSFRONTERERA

- Constituïrem un Eurodistricte com a organisme de cooperació transfronterera de proximitat que agrupi totes les comarques de la Catalunya Septentrional situades a banda i banda de la frontera hispanofrancesa. Dotarem l'Espai Transfronterer Català d'una estructura politicoadministrativa comuna amb personalitat jurídica pròpia, autonomia financera i capacitat per dissenyar i implementar polítiques i projectes propis, que pugui gestionar serveis mancomunats, assumir la construcció d'obres o infraestructures, que pugui sol·licitar i gestionar fons europeus i tingui capacitat per buscar altres fórmules de finançament, etc.
- Des de l'Euroregió Pirineus – Mediterrània treballarem per integrar i cohesionar un espai amb uns importants lligams econòmics, culturals i històrics. Per això, a banda de la funció de lobby davant dels governs de Madrid i París, fomentarem els intercanvis comercials, educatius i tecnològics. Paral·lelament, potenciarem els llaços històrics i culturals comuns amb Occitània, reforçant la cooperació cultural entre l'Aran i la resta de territoris de parla occitana.
- Donarem suport a la Comunitat de Treball dels Pirineus per tal que aprofiti el potencial del consorci recentment creat per tal d'assegurar el desenvolupament de les comarques pirinenques.

RELACIONS INTERNACIONALS

PER UNES RELACIONS INTERNACIONALS AMBICIOSES, SÒLIDES I RESPONSABLES

Volem dissenyar una política de relacions internacionals amb la clara voluntat de presentar Catalunya com un actor amb voluntat de contribuir en primera persona i de manera constructiva al govern global. Cal que la construcció d'una reputació d'actor responsable obri la porta a una millor predisposició de la comunitat internacional davant del cas català.

Hem de fer un pas més enllà en la filosofia de les relacions internacionals de Catalunya i avançar pel camí de la protodiplomàcia, filosofia que inspira les actuacions exteriors d'un ens subestatal estratègicament compromès a assolir la plena sobirania.

Esbrinar i explotar totes les vies de participació per Catalunya en les diferents organitzacions internacionals. Ha d'esdevenir un objectiu prioritari de l'acció exterior catalana.

Propostes

RELACIONS MULTILATERALS

- Continuarem reforçant la presència del Govern de Catalunya en aquells organismes internacionals responsables de la lluita contra la pobresa i a favor de la pau.
- Establirem acords amb tercers estats, ens subestats i organitzacions internacionals per exportar la vocació internacional del nostre país i per assolir, al mateix temps, un major prestigi i reconeixement del fet nacional català.
- Donarem continuïtat a les polítiques que faciliten la presència de professionals i estudiants catalans en organitzacions internacionals com ara les Nacions Unides o la Unió Europea, com a mecanisme de projecció exterior.
- Promourem la participació de Catalunya en aquelles organitzacions internacionals que puguin contribuir a assolir les prioritats del govern en els àmbits de la seva competència, com ara de l'economia, el turisme, el medi ambient, l'educació, la cultura, la llengua o els drets humans.
- Constituïrem una Comissió Catalana de Cooperació amb la UNESCO que reuneixi les principals personalitats i actors del món educatiu, universitari, científic i cultural de Catalunya per tal que esdevingui el principal interlocutor i dinamitzador de les relacions entre Catalunya i la UNESCO, complint les mateixes funcions que qualsevol altra comissió de cooperació amb la UNESCO.
- Aconseguirem que Catalunya esdevingui estat membre associat de la UNESCO, en virtut de l'article II.3 de la Constitució de la UNESCO i de l'article 198 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

MEDITERRÀNIA

- Continuarem pressionant per una major implicació del conjunt de la Unió Europea a la Mediterrània a través del Procés Euromediterrani i de la més recent Política Europea de Veïnatge, a més de participar-hi activament.
- Millorarem el diàleg bilateral amb països del Magrib, amb els quals, per raons d'unes estretes relacions humanes i comercials, ja que cal mantenir una comunicació fluïda. En especial, enfortirem la col·laboració en els àmbits de l'educació, la cultura i les migracions.
- Promourem la presència de les empreses catalanes als països mediterranis. A tal fi, cal promoure nous instruments financers per fomentar la inversió i el comerç de les empreses catalanes als països del sud de la Mediterrània, com ara la provisió de microcrèdits, majors ajuts per a l'exploració comercial o el foment de contactes entre les cambres de comerç.
- Promourem la presència de les institucions catalanes en els projectes de cooperació desenvolupats en el marc de la Política Europea de Veïnatge.
- Fomentarem una major implicació dels ens regionals i locals en el marc del Partenariat Euromediterrani. En aquest sentit, impulsarem el principi de subsidiarietat a l'hora de destinar i vehicular les dotacions financeres del Partenariat.
- Donarem suport a les accions de la comunitat internacional per a la solució dels conflictes que encara romanen oberts a la Mediterrània, principalment el conflicte araboisraelià i el del Sàhara occidental. Així mateix, continuarem amb els esforços ja iniciats per a la cooperació al desenvolupament i l'assistència humanitària a les regions en conflicte.

AMÈRICA LLATINA

- Considerarem l'Amèrica Llatina com un espai prioritari de les relacions internacionals de Catalunya.
- Establirem relacions de col·laboració i apropament amb els països de renda mitjana de la regió, en especial els que formen part del Mercosur i Mèxic. Gràcies a les responsabilitats en política

exterior que Esquerra ha assumit en el si del Govern, s'ha constatat la possibilitat real de signar acords marc de cooperació (un instrument fins ara exclusiu de les relacions entre Estats). Amb aquests acords ordenarem i impulsarem les relacions de tot tipus (polítiques, comercials, culturals, científiques...) que Catalunya ja manté amb aquests països.

- Mantindrem un contacte polític directe amb els països prioritaris de la cooperació catalana. La política exterior de la Generalitat ha de complementar la política de cooperació al desenvolupament amb relacions polítiques al màxim nivell.
- Dotarem l'acció exterior catalana d'un rol mitjancer entre l'Amèrica Llatina i la Unió Europea. Catalunya ha de col·laborar en la millora de les relacions entre la Unió i l'Amèrica Llatina i esdevenir un actor rellevant en el necessari apropament entre totes dues realitats polítiques.
- Augmentarem i mantindrem el contacte i suport a les comunitats catalanes, tradicionalment actives i influents a molts països del Con Sud d'Amèrica i de l'Amèrica Central, Mèxic i el Carib. S'ha d'enfortir i projectar la identitat catalana com una comunitat nacional i cultural més de l'Amèrica Llatina. L'adhesió del Principat d'Andorra a les Cimeres Iberoamericanes facilita aquesta tasca i cal treballar per trobar vies de col·laboració amb aquest Estat en les seves relacions amb Amèrica Llatina.

ÀSIA I PACÍFIC

- Incrementarem la presència institucional del Govern de la Generalitat a l'Àsia Pacífic, a través de relacions tant en àmbit bilateral com multilateral.
- Farem present la marca Catalunya a la zona de l'Àsia per tal de reforçar la identitat del país i promourem totes les accions que des de la societat catalana puguin projectar en positiu la identitat i la imatge pròpia del país. La marca Catalunya ha de ser una eina útil per a l'expansió comercial catalana a la regió.
- Incorporarem la defensa dels drets humans i dels drets dels pobles en les relacions amb els Estats de la zona.
- Impulsarem la cooperació en matèria educativa i cultural per tal de fomentar l'intercanvi entre les institucions acadèmiques catalanes i les asiàtiques.

POLÍTICA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT, PAU I SOLIDARITAT INTERNACIONAL

LA COOPERACIÓ CATALANA, UN MODEL SOLIDARI A SEGUIR

Bastir una veritable política pública de cooperació al desenvolupament, foment de la pau i drets humans amb la participació activa de tots els agents de la cooperació catalana en el seu disseny, implementació i avaluació, de manera concertada.

Comprometre's amb els processos de transformació de les estructures polítiques, econòmiques, socials i culturals que generen pobresa, violència i exclusió sobre els pobles i les persones, prioritant l'enfortiment dels sistemes democràtics, l'equitat entre dones i homes, i el suport als col·lectius nacionals, culturals i lingüístics amenaçats.

Impulsar un model propi de cooperació al desenvolupament amb valor afegit, caracteritzat per la qualitat més que per la quantitat, i potenciar les capacitats del sud: la participació, l'apropiació i el lideratge dels que han de protagonitzar el desenvolupament dels seus propis països.

Establir els mecanismes pertinents per assegurar la preeminència de les entitats, associacions i ONG catalanes que treballen en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, el foment de la pau i els drets humans a l'hora de concertar i finançar les seves accions mitjançant convocatòries públiques amb concurrència i transparència.

Fomentar l'educació i la sensibilització de la població per provocar els canvis polítics necessaris al Nord i al Sud i garantir el comportament responsable de l'administració pública en aquest àmbit.

Augmentar de manera sostinguda el finançament del desenvolupament, el foment de la pau i l'acció humanitària amb l'objectiu d'assolir el 2010 el percentatge del 0,7% sobre el PIB català que li correspon a la Generalitat de Catalunya en funció del seu pes en la despesa pública.

Facilitar processos de negociació i de pau en situacions de conflicte armat al món i promoure i garantir els drets humans, en especial els drets col·lectius i els drets humans en context de conflicte i post-conflicte.

Desplegar una política d'acció humanitària i d'emergència pròpia i actuar tant en catàstrofes derivades de fenòmens naturals o humans com en l'enquistament de les emergències complexes, disposant dels mitjans suficients per actuar.

Propostes

COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

- Crearem una Secretaria de Cooperació al Desenvolupament, Pau i Drets Humans (SCDPDH) que tingui les funcions de direcció, planificació i coordinació de les polítiques de cooperació al desenvolupament, foment de la pau i els drets humans i acció humanitària, a la que estigui adscrita l'ACCD.
- Obrirem oficines tècniques de Cooperació Catalana a diferents ciutats de països amb els quals establim cooperació al desenvolupament i foment de la pau.
- Reformarem la Llei de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) per agilitzar-ne els procediments i el funcionament.
- Aprovarem el Pla director de cooperació al desenvolupament 2007–2010 de manera consensuada amb els diferents actors i agents de la cooperació catalana.

FINANÇAMENT I DISTRIBUCIÓ DELS RECURSOS

- El 0,7 del PIB de Catalunya per a cooperació al desenvolupament ha de ser una realitat el 2010, amb l'horitzó d'assolir el 1% del PIB de Catalunya a mig termini.
- Canalitzarem les subvencions adreçades als diferents actors de la cooperació catalana a través de convocatòries públiques amb concurrència i transparència.

AVALUACIÓ I TRANSPARÈNCIA

- Aprovarem un pla estratègic d'avaluació de la cooperació catalana que valori de manera sistemàtica i objectiva el funcionament de les actuacions realitzades i que determini la pertinència i l'assoliment dels objectius, així com l'eficiència, l'eficàcia i l'impacte i la sostenibilitat del desenvolupament. Planificarem i executarem avaluacions anuals i donarem a conèixer els resultats assolits.

COOPERACIÓ BILATERAL DIRECTA I CONCERTADA

- Augmentarem la cooperació bilateral d'iniciativa directa i concertada amb d'altres agents i la concentrarem en els països prioritaris i preferents del Pla director. Elaborarem un pla d'acció d'alineament i harmonització per aplicar els nous enfocaments i instruments relacionats amb la qualitat de l'ajut a la cooperació catalana.

EQUITAT DE GÈNERE

- Elaborarem un pla estratègic de gènere de la cooperació catalana i dotarem l'ACCD d'un equip tècnic específic d'equitat de gènere.
- Inclourem l'equitat de gènere com un principi transversal i l'apoderament de les dones com una àrea de treball prioritària de la cooperació catalana.

CODESENVOLUPAMENT

- Elaborarem un pla estratègic de codesenvolupament amb la participació dels col·lectius immigrants residents a Catalunya i de la resta d'actors de cooperació.

EDUCACIÓ EN EL DESENVOLUPAMENT I SENSIBILITZACIÓ

- Implementarem projectes d'educació per al desenvolupament i cultura de pau i de formació del professorat en els centres implicant la comunitat educativa, les ONG i el departament d'educació.
- Col·laborarem amb els diferents actors de l'educació no formal (educació en el lleure) i de l'educació informal (mitjans de comunicació) en l'elaboració de campanyes d'informació i sensibilització per fomentar el compromís amb la solidaritat, el desenvolupament i la cultura de la pau.
- Activarem campanyes pròpies de la Generalitat entorn dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

COMERÇ JUST, CONSUM RESPONSABLE I FINANÇAMENT ÈTIC

- Introduïrem criteris ètics, socials i medioambientals als plecs de condicions de compra de béns i serveis de la Generalitat de Catalunya i adherirem la Generalitat a la Xarxa de Compra Pública Ètica mitjançant acord de govern.
- Impulsarem accions per millorar la producció, la comercialització i l'accés als productes de comerç just al Nord i al Sud i ampliar l'oferta de productes, la distribució i els punts de venda de comerç just.
- Introduïrem de manera progressiva productes de comerç just en tots els edificis i dependències dels departaments de la Generalitat i organismes autònoms d'aquesta.
- Impulsarem la creació de xarxes i sistemes de finançament local en els països d'origen i establim acord amb les organitzacions promotores del finançament ètic i solidari a Catalunya. Fomentarem els instruments de Banca Ètica i estudiarem la possibilitat d'utilitzar-los a l'ACCD i en la seva relació amb els diversos agents de la cooperació catalana.

ENS LOCALS I SUPRALOCALS

- Impulsarem convocatòries públiques de cooperació municipal adreçades als ajuntaments i treballarem amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per millorar l'eficàcia i la coherència d'ambdues institucions.

LES ONG I LES FEDERACIONS I COORDINADORES TERRITORIALS D'ONG

- Avançarem en l'especialització de convocatòries públiques amb concurrència i transparència i activarem mecanismes pluriennals a les convocatòries de projectes.
- Planificarem i acordarem conjuntament el disseny de les convocatòries públiques d'ajuts a ONG amb les Federacions i coordinadores territorials d'ONG.

ELS ALTRES AGENTS CATALANS DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

- Generalitzarem les convocatòries públiques amb concurrència i transparència, tot adaptant-les a les necessitats i característiques de cada actor.
- Aprovarem el pla estratègic de cooperació al desenvolupament universitari amb el Departament d'Universitats i amb les Universitats Catalanes i el desplegarem el 2007.
- Estudiarem vies de col·laboració amb els col·legis professionals per executar accions de cooperació al desenvolupament adaptades a les seves potencialitats.
- Col·laborarem amb els sindicats i les empreses en la millora de l'activitat productiva i comercial, la defensa dels drets humans laborals, la promoció del diàleg social i la participació com elements de bon govern als països del sud.

ELS ORGANISMES MULTILATERALS DE REFERÈNCIA

- Esmerçarem un percentatge no inferior al 15% dels recursos de l'ACCD al treball conjunt amb els organismes multilaterals de referència, en especial amb agències i organismes de Nacions Unides.

LES CAMPANYES INTERNACIONALS

I LES XARXES DE MOVIMENTS SOCIALS DEL SUD I DEL NORD

- Mantindrem la col·laboració amb la Campanya a favor d'una reforma profunda del sistema de les Institucions Internacionals, el Fòrum Social Mundial (FSM) de Porto Alegre, la Via Campesina, el Moviment de Treballadors rurals Sense Terra (MST) i l'International Pace Bureau (IPB).
- Iniciarem col·laboracions amb la Xarxa Internacional d'Acció Contra les Armes Lleugeres (IANSA), la Marxa Mundial de Dones i diferents xarxes que treballen per l'eradicació del deute extern com Jubileu Sud, EURODAD i el Comitè per l'Anul·lació del Deute del Tercer Món (CADTM).

FOMENT DE LA PAU

- Aprovarem l'avantprojecte de Llei de creació de l'Institut Català Internacional de la Pau (ICIP) i el posarem en marxa durant el 2007.
- Impulsarem l'activitat del Consell Català de Foment de la Pau, dinamitzarem les seves comissions de treball i establim nous mecanismes de participació en les polítiques públiques de foment de la pau al món.
- Bastirem una política pública de foment de la pau coordinada i coherent amb la política de cooperació al desenvolupament, i potenciem la construcció de pau com un objectiu estratègic prioritari de la cooperació catalana.
- Augmentarem els recursos destinats al foment de la pau. Estudiarem la viabilitat d'esmerçar un percentatge per al foment de la pau complementari al de cooperació per al desenvolupament.

DRETS HUMANS

- Avaluarem globalment i qualitativament la integració dels drets humans en i les actuacions de cooperació al desenvolupament endegades per la Generalitat de Catalunya i elaborarem un Pla d'acció en aquest àmbit.
- Estudiarem possibilitats d'acord amb l'Oficina de Drets Humans del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació en relació a l'acollida temporal de persones refugiades defensores dels drets humans.

ACCIÓ HUMANITÀRIA I AJUT D'EMERGÈNCIA

- Aprovarem un Pla sectorial d'acció humanitària que concebi i implementi una política integral.
- Proveïrem l'ACCD dels equipaments i la logística necessària per poder donar resposta directa des del Govern de Catalunya a les emergències humanitàries en països empobrits o en conflicte violent, mitjançant acords de col·laboració amb diferents ONG i organismes públics.
- Col·laborarem amb les agències multilaterals de Nacions Unides especialitzades en acció humanitària com ACNUR, UNICEF i el PMA, i establim protocols de col·laboració amb ECHO i OCHA.
- Prioritzarem les crisis humanitàries de llarga durada.
- Activarem una convocatòria oberta i permanent d'ajuda d'emergència en el marc del CCAHE.
- Crearem un fons permanent d'emergència amb caràcter acumulatiu vinculat al CCAHE.

CATALANS I CATALANES DE L'EXTERIOR

ELS CASALS CATALANS, ELS AMBAIXADORS DE CATALUNYA AL MÓN

Ampliar el nombre de Comunitats Catalanes a l'Exterior (CCE) especialment en aquelles àrees geogràfiques estratègiques on cal presència catalana. S'ha de reforçar la societat civil catalana allà on és present i cal enfortir-ne la participació en la societat dels països d'acollida.

Completar el sistema de xarxes continentals de Comunitats Catalanes a l'Exterior. Manca completar l'esforç del darrer mandat, en el qual s'han creat les xarxes d'Amèrica del Nord i Amèrica Central–Mèxic–el Carib, amb la creació de la darrera xarxa: la xarxa d'Àsia–Pacífic.

Enfortir els lligams dels casals catalans amb Catalunya, la prestació de més serveis i millors, l'aprofitament de les TIC i el rejuveniment de les CCE.

Continuar amb la política de renovació i rejuveniment de les Comunitats Catalanes a l'Exterior. En línia amb la feina feta en el darrer mandat, cal treballar per il·lusionar els casals, rejuvenir-los, encoratjar la creació de nous centres i potenciar la participació dels segments més joves i dinàmics de les Comunitats Catalanes a l'Exterior.

La Generalitat ha de garantir la bona integració dels catalans i de les catalanes en els països d'acollida corresponents. Cal que la gent catalana de l'exterior pugui votar els seus representants al Parlament.

Continuar enfortint els llaços amb els catalans i les catalanes de l'exterior perquè esdevinguin ambaixadors i/o ambaixadores de Catalunya. Cal que les Comunitats Catalanes de l'Exterior col·laborin estretament amb l'estructura organitzativa de l'acció exterior del Govern de la Generalitat perquè esdevinguin actors rellevants de les diferents polítiques de govern en l'àmbit internacional.

Propostes

- Potenciarem el Consell de les Comunitats Catalanes incrementant les seves funcions i creant un grup de treball format per membres del Consell pel seguiment dels acords que en el seu si s'estableixin.
- Establirem polítiques adreçades als joves de l'exterior perquè renovin el compromís amb les seves arrels i garanteixin el futur de les Comunitats Catalanes al Món. Els donarem les eines necessàries perquè puguin donar més dinamisme a la tasca dels Casals, incorporant-los a òrgans de participació i assessorament, com el Consell de les Comunitats Catalanes de l'exterior.
- Elaborarem i aplicarem polítiques de gestió cultural directa en coordinació amb els diferents òrgans i institucions competents en cada àmbit de difusió exterior, i amb la col·laboració de les comunitats catalanes.
- Impulsarem la implantació de la signatura electrònica dins el marc de potenciació de les noves tecnologies.
- Incrementarem el pressupost de la partida destinada a CCE per tal que les comunitats catalanes puguin gestionar millor les activitats culturals pròpies i es pugui fer una gestió cultural directe eficient.
- Impulsarem la creació de la xarxa de Comunitats Catalanes de l'Exterior a l'Àsia–Pacífic.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat coordinat per:

La Vicesecretaria General d'Acció Política amb el suport de la Secretaria Nacional de Política Econòmica, la Secretaria Nacional de Política Cultural, la Secretaria Nacional de Política Social, la Secretaria Nacional de Política Territorial, la Secretaria Nacional de Justícia i Seguretat i la Secretaria Nacional de Política Internacional.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat redactat per les persones següents:

Carme Capdevila, Josep Bargalló, Josep Huguet, Anna Simó, Marta Cid, Manel Balcells

Miquel Àngel Alfaro, Josep Canals, Albert Castellanos, Bruna Ferrer, Gràcia Ferrer, Alfons Garcia, Pau Llobet, Rosa Mercadé, Magí Rovira, Francesc Sánchez, Quim Sangrà, Macià Serra, Marc Suárez

I amb les aportacions de:

La Secretaria de la Dona; les JERC; la Sectorial de Cooperació Internacional, Pau i Solidaritat; la Sectorial de Comerç, Turisme i Consum; la Sectorial de Polítiques per a Gais i Lesbianes; la Sectorial d'Universitats i Recerca; la Sectorial de Justícia; la Sectorial de Política Econòmica i Financera; la Sectorial de Fòrum Sindical; la Sectorial de Polítiques d'Immigració; la Sectorial de Política Lingüística; la Sectorial de Defensa i Seguretat; la Sectorial de Benestar Social; la Sectorial de Societat de la Informació; la Sectorial de Moviments Socials; la Sectorial de Política Territorial; la Sectorial de la Unió Europea i Política Internacional; la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social; la Sectorial de Sanitat; la Sectorial de Cultura; la Sectorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; la Sectorial d'Empreses d'Indústria i Serveis; la Sectorial d'Esports; la Sectorial d'Ensenyament i la Sectorial de Medi Ambient i Energia.

I també donem gràcies a totes aquelles persones que a títol individual ens han fet arribar les seves propostes.